71STE JAARGANG No. 8970 MAANDAG 8 MAART 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.– per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Caracas: nog zonder vaart

Dulles bepleit maatregelen tegen het communisme

Caracas. — De Verenigde Saten hebben op de Pan-Amerikaanse Conferentie een ontwerp-resolutie ingediend, waarin het invoeren van maatregelen tegen de ondermijnende bedrijvigheid van de internationale communistische beweging wordt aanbevolen. Volgens het ontwerp vormt de communistische bedrijvigheid een bedreiging van de souvereiniteit en de politieke onafhankelijkheid van de Amerikaanse staten en brengt zij de vrede in gevaar.

Samengevat komt het ontwerp erop neer: een aanbeveling aan alle Amerikaanse republieken om de communistische partij of groeperingen te verbieden; de vorming van waakzaamheidscommisies, die een onderzoek kan instellen en aanbevelingen kan doen aan de regeringen inzake ondermijnende en anti-democratische bedrijvigheid; de zo spoedig mogelijke benoeming van de leden van deze waakzaamheidscommissie door de raad van de Organisatie van Amerikaanse Staten.

Het wekt de schijn, dat deze pan-Amerikaanse Conferentie aarzelt de problemen, die besproken zullen worden, te benaderen, maar er is alle reden om niet teveel aandacht te schenken aan de indruk, die men makkelijk zou kunnen krijgen, namelijk dat het de grootste moeite kost om tot werkelijke besprekingen te komen.

In de hotels „Tamanaco" en „Avila", waar de diverse delegaties verblijven, wordt achter de gesloten deuren der werkkamers bijzonder druk geconfereerd en vinden de voorbereidingen plaats van de openbare zittingen die, naar het zich laat aanzien, dus deze week werkelijk het karakter van overleg zullen gaan aannemen.

Waarnemers en zij, die af en toe deze gesloten deuren weten te passeren, melden, dat het er steeds meer op gaat lijken, dat het de economische problemen zijn, die vooral de volle aandacht zullen gaan trekken. Een bevestiging hiervan is te vinden in de speech van de Noordamerikaanse minister van buitenlandse zaken, John Foster Dulles, die weliswaar, toen hij de pleniare zitting toesprak, het zwaartepunt op het communistische vraagstuk legde, doch intussen enkele duidelijke opmerkingen maakte ten aanzien van wensen en verlangens op economisch gebied, hetgeen een langdurig applaus verwekte.

Sprekende over het communisme, zeide Dulles, dat er geen lid is in de Amerikaanse wereld, waar geen agenten van het internationale communisme, die hun orders rechtstreeks uit Moskou krijgen, werkzaam zijn. „Wij hebben het algemeen duidelijk gemaakt", aldus Foster Dulles, „dat wij tegen kolonialisme van niet-Amerikaanse landen zijn, maar wij hebben het nog nimmer volkomen duidelijk gemaakt, dat de import van ons vreemde politieke denkbeelden evenzeer onze aandacht heeft. Ik meen, dat de tijd gekomen is dat te doen". Sprekende over de aanslag op Congresleden te Washington zeide Dulles: „Mogelijk waren degenen, die deze aanslag pleegden, geen communisten. Wij weten echter, dat de communisten zich immer van het extreem-nationalisme bedienen en deze daad paste precies in de communistische methoden".

Ten aanzien van de economische vraagstukken zeide Foster Dulles o.a. dat Amerika zich bewust is, dat de eigen welvaart afhangt van de welvaart van andere landen. Hij wees op de technische hulpverlening, welke de Verenigde Staten reeds gaven en nog wensen te geven en op de mogelijkheden, die er bestaan voor het particuliere kapitaal in de Verenigde Staten. In dit verband merkte hij op, dat niet vergeten mag worden, dat particuliere beleggers aangetrokken moeten worden; zij komen zelden vanzelf.

Het was de Braziliaanse afgevaardigde prof. Vincent Rao, die de kwestie der koffieprijzen naar voren bracht en er aan herinnerde, dat een korte maar felle vorstperiode een groot deel van de oogst had vernield, waardoor er een tekort was ontstaan, dat de oorzaak is van het plotseling oplopen der prijzen.

De andere sprekers, die tot nu toe aan het woord kwamen, bleven in hun speeches niet zelden zeer vaag, waardoor zij weliswaar de problemen beroerden, doch op een zo diplomatieke en voorzichtige wijze, dat het resultaat algemeenheden was. Deze algemeenheden zou men kunnen samenvatten door te zeggen, dat het blijkbaar een alom verbreide wens is bij de diverse, delegaties de economische problemen te overmeesteren door tot nauwe samenwerking te komen en vooral door het verlenen van onderlinge technische hulp de mogelijkheden ten volle uit te buiten; dat men volstrekt afwijzend staat tegenover het communisme en dat men afwijzend staat tegenover het Europese kolonialisme in Amerika, maar bovenal blijkt uit alle toespraken, dat men met zorg wil vermijden iets te ondernemen, dat de interne vrijheid zou kunnen aantasten.

De secretaris-generaal van de Organisatie van Amerikaanse Staten, dr Alberto Lleras Camargo, mocht dan in zijn toespraak — waarin hij tevens zijn aftreden als secretaris-generaal aankondigde — aandringen op het geven van grotere bevoegdheden aan de bestuursraad van deze organisatie, er is, blijkens hetgeen tot nu toe is gezegd, een duidelijke afkeer van werkelijke integratie, die onherroepelijk gepaard zou moeten gaan met beknotting der individuele vrijheid van de diverse Amerikaanse landen.

Indien dit principe inderdaad gehandhaafd zou blijven, is er — volgens de mening van waarnemers — reden om te veronderstellen, dat de journalist, die voor de aanvang van de conferentie in een — als wij ons goed herinneren — Braziliaanse krant schreef, dat de tiende pan-Amerikaanse Conferentie zal eindigen met vage aanbevelingen en weinig zeggende resoluties, gelijk zal kunnen krijgen.

Maar, zoals gezegd, nog niet alle gedelegeerden hebben het woord gevoerd, terwijl er reden is om te veronderstellen, dat men in de commissievergaderingen of in de vergaderingen van de nog te vormen subcommissies, wel eens tot veel concretere formuleringen zou kunnen overgaan.

LAATSTE NIEUWS

AMERIKANEN GAAN „MAKALOE" BEKLIMMEN

Calcutta. — Deze zomer zullen Amerikaanse bergbeklimmers een poging doen om de op een na hoogste top van de Everest groep de „Makaloe", ongeveer 8500 m. hoog, te bestijgen zonder zuurstof-apparaten.

De leider van de expeditie, William Siri, heeft verteld, dat dit de eerste poging zal zijn om de „Makaloe" te bestijgen en een top van het Himalaya-gebergte, die hoger dan 8000 m. ligt, te bereiken zonder zuurstof-apparaten. Men wil een kleurenflim van de bestijging maken.

IN NEDERLAND KOFFIE EN THEE DUURDER

Amsterdam. — Met ingang van Woensdag 3 Maart zijn de koffie- en theeprijzen opnieuw verhoogd. Aldus vernamen wij uit vakkringen.

De thee werd met 6 centen per pakje van 100 gram in prijs verhoogd, de stijging van de koffieprijs bedroeg 22 cent per 250 gram.

Deze verhoging is een gevolg van het prijspeil op de wereldmarkten, waar de stijging minstens het dubbele bedraagt. Koffiebranders en theepakkers zagen zich daarvoor voor de noodzakelijkheid gesteld de detailprijzen opnieuw te herzien.

Recht tot het Hart

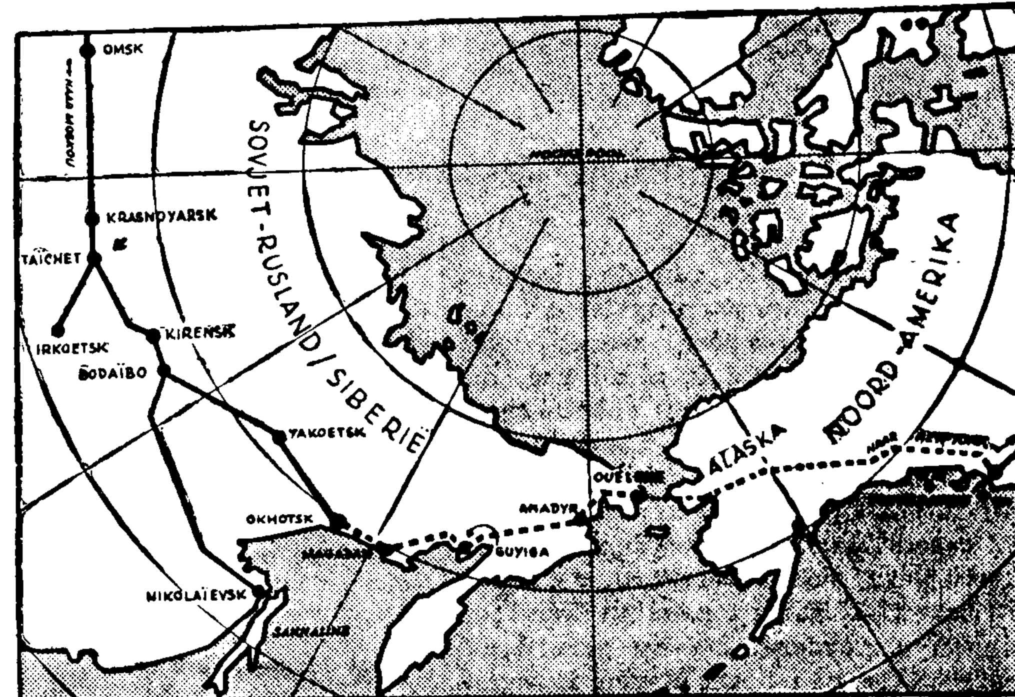
— Men verveelt zich bijna altijd met mensen, in wier gezelschap het niet geoorloofd is zich te vervelen.

Sovjet-tijdschriften over fantastisch plan:

Per trein van Moskou naar New York

Verbinding via Siberië

De idee van een directe spoorwegverbinding tussen Rusland en de Verenigde Staten, dwars door Noord-Azië, is in de Sovjet-Unie tegen het einde van de tweede wereldoorlog ontstaan. Sindsdien wordt er in Russische tijdschriften herhaaldelijk over geschreven. Men beweert, dat, behalve de verbinding door de lucht, de verbinding over het vasteland onder de oorlog de enig mogelijke was voor de Amerikaanse militaire bevoorrading om Rusland te bereiken zonder hinder te ondervinden van Duitse of Japanse onderzeeboten. Het project werkte op de verbeelding van de Sovjet-jeugd, vooral sedert de definitieve voltooiing van de grote Noord-Siberische spoorweg.

Een veer over de Behringstraat

Het spreekt vanzelf, dat een dergelijke verbinding tussen Rusland en Amerika, die herinnert aan Jules Verne, weinig economisch zou zijn. Maar er bestaat geen betere mogelijkheid voor de Sovjet-Unie om haar theorie van vreedzaam naast elkaar bestaan van beide wereldmachten in practijk te brengen, dan deze schakel tot stand te brengen tussen twee beschavingsgebieden, deze weg aan te leggen die twee werelddelen verbindt via „Ruslands achterdeur".

Dit geldt te meer omdat een spoorlijn tussen Moskou en New York niet geheel tot het domein van de droom behoort. Zij bestaat reeds voor meer dan driekwart, sedert de aanleg en voltooiing van de nieuwe Transsiberische spoorweg, die ten Noorden van het Baïkalmeer loopt. Deze nieuwe Transsiberische spoorweg zou op Russisch gebied het belangrijkste traject kunnen vormen van een Russisch-Amerikaanse spoorlijn. Een trein uit Moskou zou rustig door kunnen rijden tot aan de voet van de wolkenkrabbers van Manhattan, indien de Russen en de Amerikanen ieder op hun eigen gebied slechts minder dan 2000 kilometer spoorweg zouden aanleggen, welke beide lijnen zouden moeten eindigen aan weerszijden van de Behringstraat. Een veer zou dan slechts 80 kilometer hoeven af te leggen om de trein van het ene land naar het andere te brengen.

In 1935 is men begonnen met de aanleg van de tweede Transsiberische spoorweg en in 1946 of 1947 werd zij voltooid. Er wordt weinig over gesproken in Rusland, want ze wordt min of meer beschouwd als een militair geheim. Sedert het begin van de koude oorlog komt zij op de officiële kaarten niet voor. De nieuwe Transsiberische lijn vertrekt vanuit Taïchet, op ongeveer 200 kilometer ten Oosten van Krasnoyarsk, dat aan de oude Transsiberische spoorweg is gelegen. Maar terwijl deze laatste in Zuid-Oostelijke richting gaat om te eindigen in Irkoetsk, buigt de nieuwe lijn zich naar het Noord-Oosten. Zij volgt de hoofdstroom van de Angara, bereikt vervolgens die van de Lena en komt tenslotte terecht in Kirensk-Sibirski, dat enige honderden kilometers ten Noorden van het Baïkalmeer ligt. Vervolgens gaat zij verder in Noord-Oostelijke richting, dwars door de — in de lente en de herfst onbegaanbare — moerasgebieden van Siberië om te eindigen in de champignon-stad Bodaïbo aan de Vitim.

In Bodaïbo is een aftakking gemaakt van 1500 kilometer, die, volgens de oude plannen, een verbinding moest vormen met de lijn, die langs de benedenloop van de Amor gaat, om uit te komen bij

Rusland en Amerika hebben ieder „slechts" 2000 km aan te leggen

Nikolaïevsk, aan de kust van de Stille Oceaan, tegenover het eiland Sakhaline. De hypothetische lijn van Moskou naar New York komt dan na Bodaïbo terecht in het lage gebied van de middenloop van de Jena, om vervolgens Yakoetsk te bereiken, de hoofdstad van de gelijknamige autonome republiek. Vandaar volgt zij dan weer de loop van de Aldan, voert langs de uitlopers van de bergketens van Verkhovansk en komt uit bij Okhotsk, dat gelegen is aan de zee, die dezelfde naam draagt, ten Westen van Kamchatka. Dat zou dan — het is niet mogelijk dit met zekerheid te zeggen, want de voltooiing van het traject Yakoetsk Okhotsk is nooit officieel bevestigd — momenteel het einde zijn van deze lijn.

Veertien dagen....

Vanuit Okhotsk zouden de Russen nog ongeveer 2000 kilometer spoorweg moeten aanleggen om deze intercontinentale lijn, die dwars door de Siberische toendra's loopt, door te trekken tot aan de Oostelijke grens van de Sovjet-Unie, tegenover Alaska. Zij zou dan kunnen lopen langs de haventjes Magadan en Guijiga, aan de Zee van Okhotsk, vervolgens door Anadyr aan de gelijknamige golf, om tenslotte terecht te komen in Ouélene, op Kaap Dejnev, dat eventueel als haven zou kunnen dienen voor een veerboot, die de Behringstraat in drie uur over zou kunnen steken.

Eenmaal op het Amerikaanse vasteland zou de trein dan de lijn kunnen nemen die verschillende reeds bestaande trajecten met elkaar zou moeten verbinden.

Deze lijn zou dan op Canadees gebied de grote strategische route langs de Stille Oceaan moeten volgen. Zoals men weet, wordt deze route door de Amerikaanse autoriteiten gebruikt om de Amerikaanse bases in Alaska te ravitailleren. De uiteindelijke verbinding van de lijn Moskou-New York met het Amerikaans-Canadese spoorwegnet zou dan tot stand kunnen komen te Prince Rupert in Brits-Columbia, dat op ongeveer 4500 kilometer afstand ligt van de metropool aan de Atlantische Oceaan....

Deze grootste spoorlijn ter wereld heeft een indrukwekkende lengte: 16000 kilometer (waarvan 9700 kilometer op Russische gebied), een afstand die in principe in veertien dagen tijds kan worden afgelegd. De vraag is echter of de ontwikkeling van de internationale atmospheer momenteel gunstig is om voor de Sovjets de vrees weg te nemen, dat de mysteries van Siberië's uitgestrektheid zullen worden ontsluierd. Het is namelijk meer dan waarschijnlijk, dat op deze unieke vlakten de Russen hun magnetische en thermo-nucleaire proeven nemen, aangezien de omstandigheden daarvoor hier waarschijnlijk veel gunstiger zijn dan voor de Amerikanen op Bikini.

Ontdekking reusachtige olie-velden bevestigd

Cairo. — De Arabian American Oil Company heeft het bericht van de „Journal of Commerce" bevestigd **inzake de ontdekking van uitgestrekte olievelden in Saoedi-Arabië. Behalve** dit nieuwe veld, dat naar raming evenveel olie bevat als alle velden in de Verenigde Staten tezamen, namelijk .28 milliard vaten, zijn in het concessie-gebied voortzettingen ontdekt van reeds bekende velden.

Vrouw zwierf vijf dagen in lekke zeilboot op zee rond

San Diego. — De "Maurier Christmas", een Frans opleidingsvaartuig, heeft ongeveer 25 km. ten Zuiden van San Diego (Californie) een 46-jarige vrouw gered, die gedurende vijf dagen in een lekke zeilboot had rondgevaren.

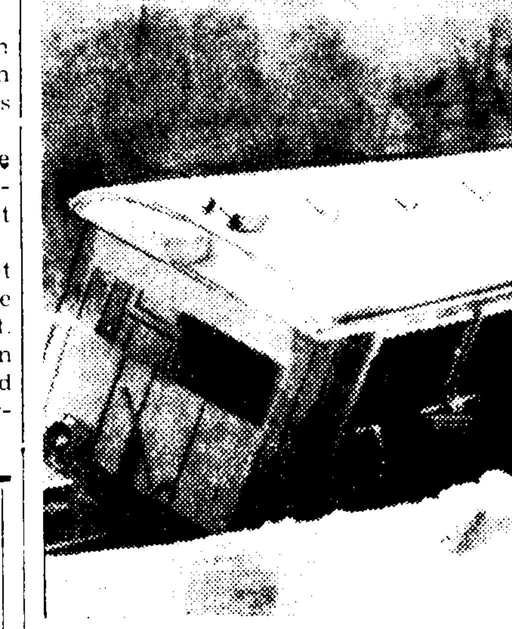
Mevrouw Vera Olive Rideout was op 20 Februari uit San Pedro een departement van Paraguay, vertrokken om alleen een tocht rond de wereld te maken. Haar ongeveer acht meter lange boot werd lek in de buurt van het eiland Guadeloupe. Daarna, werd zij door de giek in de rug getroffen.

Zij verklaarde, dat zij gedurende tenminste 120 uren had moeten pompen en daar tussendoor de zeilen moest bedienen.

Mevrouw Rideout is naar San Diego overgebracht, waar zij wegens een ontwrichte rugwervel behandel zal worden.

Paus blijft vooruitgaan

Vaticaan. — De gezondheidstoestand van de Paus blijft langzaam maar gestadig vooruitgaan.

Bij het plaatsje Luchon in Zuidoost-Frankrijk ontspoorde drie wagens van een tandradlaan en stortte in een ravijn. Bij dit ongeluk waren 9 doden en vijftig gewonden te betreuren. Een overzicht van de plaats van de ramp. (telefoto)

Portorikeinse nationalist Albizú Campos gearresteerd

Vuurgevecht met de politie eindigde in capitulatie van nationalistisch hoofdkwartier

San Juan .— Meer dan twee uur lang hebben Portorikeinse nationalisten vandaag vanuit hun hoofdkwartier in de hoofdstad San Juan schoten gelost en zich verweerd tegen de politie, die 38 hunner arresteerde wegens overtreding van de wet op subversieve activiteit. De politie maakte gebruik van traangasbommen om de nationalisten tot overgave te dwingen.

Elf van de dertien Potorikeinen, die door de politie in Chicago voor ondervraging over mogelijke „terroristische" activiteiten waren gearresteerd, zijn vrijgelaten. Twee worden voor verdere ondervraging aangehouden. Negen van de dertien hebben erkend leden te zijn van de Nationalistische Partij op Puerto Rico.

Onder de gearresteerden bevinden zich Pedro Albizú Campos, de leider der nationalisten, zijn secretaresse Doris Torresola, twee andere vrouwen Isabel Rosado en Carmen María Pérez en nog twee mannen.

Het hoofd van politie te San Juan deelde mede, dat de arrestatiebevelen zijn uitgevaardigd wegens overtreding van de wet van 1948 op subversieve activiteit, terwijl gouverneur Munoz de voorwaardelijke gratie aan Albizú Campos bij decreet heeft ingetrokken. Alle gearresteerden worden onder zware bewaking vastgehouden in de strafgevangenis van Río Piedras. Onder de arrestanten bevinden zich ook vooraanstaande leiders, die hebben deelgenomen aan de opstand van 1950 en na het uitzitten van hun straf op vrije voeten waren gesteld. Hiertoe behoort de advocaat Juan Hernandez Valle, een predikant, die bij het proces na de opstand optrad als raadsman van Albizú.

Door de politie zijn uitgebreide voorzorgen getroffen en alle troepen worden paraat gehouden. De arrestaties strekten zich uit over San Juan en elf andere plaatsen.

Ook zeven leiders van de Portorikeinse communistische partij zijn Zondag in hechtenis genomen wegens schending van de wet, waarbij oproerige activiteit wordt verboden. De politie zei, dat in beslag genomen documenten hadden aangetoond, dat de communisten in contact stonden met de Sovjet-Unie.

Aan oud-president Harry Truman is een lijfwacht toegevoegd tijdens zijn huidige bezoek aan New York in verband met eventuele aanslagen op zijn leven door Portorikeinse nationalisten. Tijdens zijn ambtsperiode als president hebben Portorikeinse nationalisten getracht hem te vermoorden in 1950. Truman zei, dat de getroffen voorzorg niet nodig was. Maar op zijn wandeling vanmorgen werd hij door drie politieagenten vergezeld, terwijl elf andere hadden postgevat in en bij het Waldorf Towers Hotel, waar hij in een kamer op de 35ste verdieping logeert.

Truman vertoeft in New York om vandaag in een programma voor de televisie te verschijnen.

Kinberg gaat terug naar zijn moeder!

Stockholm. — De 37-jarige Albert Kinberg, de Zweedse zakenman, die bij de jongste viermogendhedenconferentie te Berlijn met geweld het gebouw van de Russische ambassade in Oost-Berlijn binnendrong, zal niet worden vervolgd, zo heeft de Zweedse minister van buitenlandse zaken Oosten Unden, in het Lagerhuis meegedeeld. Kinberg, die in Oost-Duitsland gevangen wordt gehouden, zal binnenkort naar zijn land worden teruggezonden.

Zoals bekend, poogde Kinberg, een man van grote lichaamskracht, op 25 Januari een onderhoud met minister Molotov te hebben. Hij wist vijf politiemannen neer te slaan, voordat hij zelf overmeesterd werd. De Zweedse regering bood de Russische Hoge Commissaris in Oost-Duitsland haar verontschuldigingen aan voor het gebeurde. De moeder van Kinberg deelde destijds mee, dat haar zoon haar telefonisch had laten weten, dat hij Molotov tot andere gedachten wilde brengen, „opdat de gehele wereld vrede kan hebben."

Nasser militair gouverneur

Cairo. — Premier Nasser is Zondag militair gouverneur van Egypte geworden, een post, die tevoren door Naguib werd bekleed. Nasser heeft thans de volmachten, die voortvloeiden uit de in Januari 1952 afgekondigde noodtoestand.

Kingston. — Tijdens het Internationale tennistournooi te Kingston op Jamaica werd de Amerikaanse Shirley Fry verrassend verslagen in de eindstrijd, door de Engelse Helen Fletcher.

Spannende feuilletons

wisselen elkaar in de „Amigoe" af. Nu eens krijgen onze lezers een detective-verhaal gepresenteerd, dan weer een familie-roman of een thriller vol geheimzinnigheden.

Ditmaal is de love-story aan de beurt. De bekende schrijfster Louise Andrews Kent dist ons in haar roman: „Het Deftige Plein" de eeuwenoude en toch altijd weer nieuwe geschiedenis op van het meisje, dat ondanks de zware barrieres van onbegrip en tegenwerking, de weg naar het geluk weet te vinden. De man van haar hart zal niet degene zijn, die anderen voor haar bestemmen, doch alleen hij voor wie zij vanaf het ogenblik, dat zij hem voor de eerste maal zag, liefde opvatte.

Een menselijk, gevoelig verhaal vol verrassende wendingen en ongedachte ontknopingen, dat de „Amigoe"-lezers zeker van dag tot dag geboeid zullen volgen.

In ons komende nummer starten wij dus met:

HET DEFTIGE PLEIN

„Genève" een succes?

Als over enige tijd in Genève over Korea en Indo-China vergaderd wordt, zal dit de eerste maal zijn, dat Rood-China deelneemt aan een internationale politieke conferentie. In Pan Moen Jon werd immers slechts een militaire conferentie gehouden. Met de Grote Vier zal Peking, als een gelijkwaardige mogendheid, aan de onderhandelingen deelnemen, hoe minister Dulles het ook wil interpreteren. En dit is een historisch feit. Plotseling beseft men weer eens hoe wonderlijk het eigenlijk is, dat het nog zo lang heeft geduurd voor vertegenwoordigers van Mao Tse Tung de gelegenheid kregen hun stem op een dergelijke bijeenkomst te laten horen. Tenslotte is het al weer vijf jaar geleden, dat de communisten de Nationalisten in China een beslissende nederlaag toebrachten. De Chinese Volksrepubliek telt driemaal zo veel inwoners als de Verenigde Staten, terwijl de oppervlakte 1 1 3 maal zo groot is! Er kan dus geen twijfel over bestaan, dat Rood-China een van de machtigste staten van de wereld is. Op bijzonder pijnlijke wijze heeft men dit kunnen constateren gedurende de Koreaanse oorlog, die in een omvangrijke strijd ontaardde, toen eind 1950 zogenaamde Chinese vrijwilligers de Noord-Koreanen in hun gevechten tegen de V.N.-troepen gingen steunen.

Het diplomatieke isolement, waarin Peking zich tot nog toe heeft bevonden, is vooral veroorzaakt door de houding van Amerika. Washington is de regering van Formosa steeds als het enige Chinese gouvernement blijven verkennen. En de Amerikanen schijnen niet van plan te zijn dit principe binnen afzienbare tijd prijs te geven, zoals Amerikaanse min. v. Buitenlandse Zaken bij het begin van de Berlijnse conferentie duidelijk heeft doen blijken. In de V. S. beschouwt men Rood-China, terecht, nog steeds als een agressor. Intussen is Rood-China echter, sinds het slotcommuniqué van de viermogendhedenconferentie, feitelijk toch tot de Grote Vijf gaan behoren. Men lette slechts op die passage uit het communiqué waar over Indo-China gesproken wordt: De V. S. **Frankrijk, het Verenigd Koninrijk, de U.S.S.R. en.... de Chinese Volksrepubliek worden met name genoemd,** terwijl voorts slechts wordt gesproken van „andere belanghebbende staten".

In dit verband is het ook interessant na te gaan in hoeverre de conferentie van Genéve overeen komt met de politieke conferentie over Korea, die ruim een half jaar geleden te Pan Moen Jon werd aangekondigd en waarover men het sindsdien niet eens is kunnen worden. Minister Dulles heeft de indruk willen wekken, dat het hier om èèn en dezelfde conferentie gaat. Bij zijn terugkeer uit Berlijn legde hij een verklaring af, waarin hij onder meer beweerde: „Onze discussie over het Verre Oosten heeft geleid tot een accoord over een conferentie ter vereniging van Korea, zoals bij de wapenstilstand was overeengekomen. De voorwaarden zijn voor honderd procent de onze. De plaats en de samenstelling van de conferentie komen precies overeen met onze verlangens. Er zullen geen neutralen aanwezig zijn en er is uitdrukkelijk vastgesteld, dat de erkenning van Communistisch China in het geding is".

Deze uitleg is enigszins aanvechtbaar, hetgeen blijkt als men zich de moeilijkheden voor de geest haalt, waarop de bijeenroeping van de politieke conferentie over Korea tot nog toe was afgestuit. De Amerikanen wilden namelijk de Sovjet-Unie alleen aan de bijeenkomst laten deelnemen als een belligerent, aan de zijde van de Noordelijken. De Chinese en Noord-Koreaanse communisten wensten Rusland als een neutrale natie te beschouwen. De Berlijnse beslissing laat nu de kwestie „belligerent of neutraal" in het midden, en Dulles had in zijn uitlating het woord „neutraal". dan ook beter achterwege kunnen laten. Inderdaad is de samenstelling van de conferentie van Genéve identiek met die, welke voor de Koreaanse politieke conferentie was vastgesteld, maar er is een essentieel verschil, dat de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken niet vermeldt: De bijeenkomst wordt nu niet georganiseerd door de twee strijdende partijen van „Korea", maar door de Grote Vier. Tenslotte kan er nog een onderscheid gemaakt worden tussen „Genéve" en de oorspronkelijke politieke conferentie: De kwestie Indo-China vormt nu een van de twee agenda-punten.

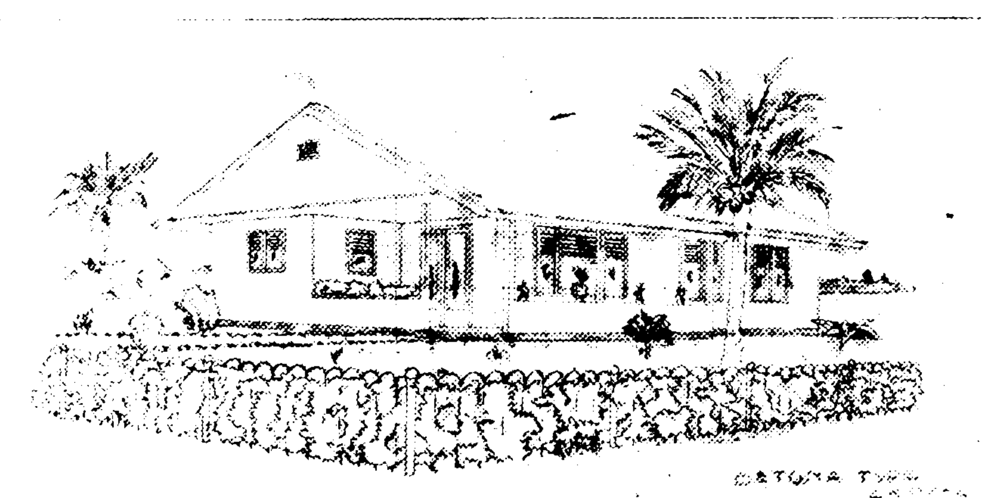
Deze beknopte critische analyse van de visie van Dulles op het enige concrete resultaat van de Berlijnse bijeenkomst geeft een denkbeeld van enkele problemen, die de vergadering van 26 April zal opleveren. Bovendien blijkt, dat het besluit, dat ten aanzien van Genéve, werd genomen, noch als een Westelijke, noch als een Oostelijke overwinning beschouwd kon worden, maar als een compromis.

Electriciteit op Noordpool

Washington. — De Amerikaanse bases in de Poolstreken zullen mogelijk met vervoerbare generatoren uitgerust worden, die met atoomenergie worden gevoed. Zo zou men electriciteit kunnen opwekken zonder afhankelijk te zijn van olie, kolen of andere brandstof, zo deelde de commissie voor atoomenergie mede.

Soliede en fraaie bouw

Betona-huis getuigt van schone vormgeving

WILLEMSTAD. — Wij leven in het tijdperk van de lopende band productie, in een tijdperk, waarin het knoppen systeem hoogtij viert, de mechanisatie van het productieproces wordt niet alleen versneld, maar ook vergemakkelijkt. Men is al zó ver, dat men een levende koe vóór in de machine stopt, terwijl enkele ogenblikken later aan de achterkant de carbonnade en worst in blik verpakt de consument wordt aangeboden. Kortom, het lopende-band-werk, de vermechanisering van het productie apparaat, vindt ook zijn toepassing in het bouwwezen. De huizen worden bij wijze van spreken „prefab" verpakt en naar elders vertuurd, alsof het een gewoon postpakketje gold. Betona N.V. te Zaandam heeft op die manier enkele fraaie woningen uitgevoerd, die nu gereed gekomen zijn en door het Bestuurscollege een dezer dagen in ogenschouw werden genomen.

Over de bouw en type van de Betona woningen, spraken wij reeds uitvoerig.

De firma Betona is hierin geslaagd door haar standaard maten voor de muren te baseren op een betrekkelijk kleine eenheid n.l. een veelvoud van 40 c.m. in de lengte en een veelvoud van 25 c.m. in de hoogte.

Vanzelfsprekend zijn aan deze maten ook de maten van de andere onderdelen van het Betona-huis aangepast, zodat men thans kan spreken van een massafabrikant voor wat betreft alle onderdelen die nodig zijn om een compleet huis op te bouwen.

Teneinde overal ter wereld een afzet te kunnen vinden, wordt het Betona huis voorts dusdanig geconstrueerd dat het aan de allerzwaarste bouwvoorschriften voldoet, zelfs aan die van de General Mortage & Housing Commission in Canada.

Het is duidelijk dat men in b.v. Canada en de Ver. Staten in verband met de klimatologische omstandigheden zoals vorst en sneeuw, veel hogere eisen stelt, dan in een tropisch gebied als Curacao.

Het Betona huis ziet er op het eerste gezicht uit als een huis dat gewoon van betonsteen is gebouwd.

Een verschil dat is waar te nemen bij het binnentreden onmiddellijk opvalt en voorts door de hand op de muur te leggen, is de warmte-isolerende werking van deze muur.

De muur is n.l. opgebouwd uit een houten frame van 10 c.m. dik aa weerszijden bedekt door een Heraklith plaat van 2 1 2 c.m. dik.

De platen zijn buiten en binnen afgepleisterd met een kalkcement specia van circa 1 1 2 c.m. dik.

De heraklith plaat, is een houtwolmagnesiet-cement plaat die op zich zelf zéér warmte-isolerend en brandvrij is en reeds ruim 30 jaar in de bouwwereld bekend is. Bovendien is deze plaat geheel termietenvrij.

Goedkoper

Ligt het niet voor de hand dat, door het fabrieksmatig aanmaken van niet alleen ramen en deuren, maar ook muren en daken, een belangrijke kostenbesparing wordt bereikt in de totale bouwprijs.

Wij zijn allang vertrouwd met het idee dat vloer- en wantegels slechts in standaardmaten te krijgen zijn. Waarom dan geen muren en daken?

Van dit idee uitgaande, meende de firma Betona te Zaandam, aanvankelijk de oplossing gevonden te hebben door het fabriceren van vervoerbare gedeelten van een muur met de totale hoogte van 2.75 tot 3.25 Meter en een breedt van 1.22 Meter.

Het bleek echter al spoedig dat de zijdelingse verbinding tussen dergelijke segmenten niet voldoende degelijk was te construeren, terwijl het bovendien niet mogelijk bleek de naden tussen de segmenten duurzaam en onzichtbaar weg te werken.

Op grond van o.a. deze bezwaren is Betona van het z.g. „pre-fab" systeem afgestapt en heeft gezocht naar een oplossing in het fabriceren van de gehele muren in gestanderiseerde onderdelen.

Nog onlangs zijn er op Curacao uit een gebouw Heraklith platen gesloopt na 20 jaar trouwe dienst en deze bleken nog als nieuw te zijn.

Het gehele houtwerk is behandeld met pentachloorphenol, een chemisch product dat reeds sedert 1936 heeft bewezen niet alleen het hout te beschermen tegen houtworm, witte mieren e.d. maar ook tegen rotting en andere antasting.

Niet lang geleden heeft men in het Zuiden van Noord-Amerika, houtenfenceposts, die 16 jaar geleden in een vochtig termietenrijk gebied waren geplaatst, uit de grond getrokken. Deze palen waren volkomen onaangetast en gaaf, terwijl in hetzelfde gebied niet behandelde palen reeds drie en viermaal in dezelfde periode waren vervangen omdat ze geheel opgegeten waren door de witte mieren.

Komen wij thans aan de pleisterlaag. Dat het pleisterwerk met de Heraklith plaat één geheel vormt, is duidelijk, wanneer men een dergelijke plaat ter hand neemt.

Het oppervlak is ruw en de vezel is in cement en magnesiet gedrenkt en geperst, waardoor deze plaat een ideale basis voor pleisterwerk vormt. Ondanks het feit dat de wand per M2 gerekend duurder is dan een gepleisterde betonblokken muur, geeft de constructie van Betona een belangrijke besparing op de eindkosten, daar men veel sneller bouwt en in dezelfde tijd meer kan presteren.

Het eerste huis in Betonabouw is nu op Koraal Specht gereed gekomen. Voor deze gelegenheid had de heer H.G.J. Garschagen, vertegenwoordiger van de N.V. Betona, de leden van het Bestuurscollege uitgenodigd..

Gedeputeerden E.J. Roozendaal en C.D. Kroon, vergezeld van de heer Ru de Haseth, hoofd van het bureau Domeinbeheer en Volkswoningbedrijf en ir H. de Kiewit, directeur van Openbare Werken werden ontvangen door de heren H.G.J. Garschagen en L. Roozendaal, de deskundige van Betona te Zaandam, die leiding heeft gegeven bij de opbouw van het huis, alsmede de heer Hugo Bakhuis, wiens firma de huizen als proef heeft laten plaatsen op het terrein dat haar eigendom is. Ook was aanwezig de heer Hubert Muskus directeur van de firma C.F. Muskus & Co, die het proefhuis met Philippijnse rottanmeubelen en Nederlandse meubelen heeft geinstaleerd alsmede gezorgd heeft voor de Hotpoint ijskast, het Brown gasfornuis en de Luxor radio.

De genoden toonden zich zeer voldaan over de mogelijkheden, die deze woningbouw in zich heeft.

Zo'n huisje van 71 M2 met een kapdak komt op fl. 10.250 kant en klaar opgebouwd met sanitair (zonder grond of omrastering). Met een plat dak (73½ M2) komt het op ƒ 10.900.

Van een oppervlakte van 116½ M2 komt het met kap op ƒ 13.100 en met plat dak op 13.900, shutters alle van glas.

Daartussen kan men ook kiezen een grote van 93½ M2 voor resp. ƒ 11.600 en of ƒ 12.300.

Een z.g. luxe woning met een grote waranda, alle ramen voorzien van glasshutters en met enig ornamenten als breukstenen komt op ƒ 16.500 en heeft dan een oppervlakte van 145 M2. Wil men een losstaande garage met meidenkamer met badkamer en wasplaats erbij, dan kan dit compleet geleverd worden voor ƒ 13.1000.

Wij plaatsen hierbij nog een foto van bedoeld huis, dat zeker een fraai architectonisch huis genoemd kan worden. Wij spreken de hoop uit, dat meerdere van deze woningen gebouwd zullen worden. Want zij doen het uitstekend in ons klimaat.

Willemstad defect

Willemstad. — Wij vernamen van particuliere zijde, dat het m.s. „Willemstad" van de lijnvaart tussen Curaçao en de Bovenwindse Eilanden sedert Maandag j.l. defect is en in de haven op Sint Maarten ligt. Dit bericht werd van officiele zijde bevestigd. Het blijkt dat de motor het begeven heeft. Men heeft de motor naar St. Kitts vervoerd voor reparatie en hoopt dat deze vandaag gereed zal komen. Verdere berichten hieromtrent ontbreken nog.

KLM's Saba and Saba's admiration

Van de heer S.J. Kruithof ontvingen wij een in de Engelse taal gesteld artikel m.b.t. de doop van het KLM-vliegtuig „Saba". Hij verzocht ons bedoelde bijdrage in het Engels op te nemen, hetgeen wij hem gaarne toezegden.

Thirty years ago a „Travel" correspondent, straying off the beaten track, paid a visit to „Napoleon's" insular „Cockhat", and shortly after Saba's insularity was befittingly as well as unbefittingly described in an article appearing in said magazine, and entitled, „Saba the sublime and Ridiculous".

Six years later radio engineer and enthusiast, Molenkamp discovered the weak spot in Saba's insulation. He erected the government station (PJF) thereby cutting away a great portion of the insulating matter which handicapped a better knowledge abroad of this strange and picturesque little island. Saba's call letters, PJF were fequently QR'd by passing ships, and the old neglected cockhat which stood as a „single fang" in the surge on Caribbean's „Rock Ridge Bottom" swayed for the first time in the surge of communication via the aether. It was even privileged to become one of the „Land Of the Lindbergh Circle" in Heart's Cosmopolitan of April 1937.

Following PJF's inauguration, the writer of this article, wrote a slap-back in above mentioned magazine, entitled „Saba, Less Ridiculous Than Sublime", excerpts from which were selected and reprinted in this very paper (A. di C.). So far for Saba.—

Airmail and air-travel have reduced trans-caribbean communication from days to hours, since the establishment of radio communication, from which the islands against the wind have benefitted, thanks to the winged vehicles of KLM's billion-guilder business, one of the largest of its kind in the world today.

There is something besides growth and efficiency to be admired about this giant concern, even as we admire the ever growing blend of speed and luxury incorporating its very existence. Units of KLM's flying squadron are always responsive to emergency calls: shipwrecks, cast-aways, etc. Many lives have been saved, loss or damage to property prevented through the vigilance of these winged patrols.

According to gleanings from local papers, KLM has recently added six new pairs of wings, in passenger and freight carrying installations.

One of the new fledglings to be christened today will bear the name, Saba. The ceremonial application of champagne is to be performed by a pretty little Saba bobbysoxer, little Miss Halley, who was selected by the Co. for the occasion, and is a guest here of the Great Concern. The writer, through the courtesy of Windward Representative, Voges had the pleasure to interview the 13-year old celebrant and other Saba youngsters.—

Here's a toast, and a honorary trophy and blue ribbon to KLM's new fledgling in an overflowing measure of appreciation of this concern's consideration and regard for others which has added another sweet sounding note in the grand harmonic choir of modern transportation. Here's also a word of thanks for our energetic representative whose eagle eye never overlooks or mits the tinest clue leading to associated thoughts and reminiscences of bygone Wd.Is. days, by which they have been bundled, but always rings a timely warning.

A pleasant holiday to the youngsters as guests of KLM's world enterprises, and Good Luck to newly christened SABA.

S. J. K.

Problemen op het Fortplein

Willemstad. — Naar wij vernemen zal de Landsminister van Sociale Zaken, de heer F. Eman op 1 April a.s. zijn ontslag als zodanig aanvragen. Dit ontslag houdt geen direct verband met hetgeen Vrijdag is geschied. Zoals wij reeds eerder publiceerden overwoog Landsminister F. Eman als geruime tijd de Regering te verlaten i.v.m. aangelegenheden, die op privéterrein liggen.

Nu landsminister J.H. Sprockel zijn ontslag heeft ingediend, moeten er dus twee vacatures worden vervuld. Voorts is het niet onwaarschijnlijk, dat Landsminister F. Karner, die reeds vóór zijn vertrek naar Europa aan een redacteur van dit blad te kennen gaf zijn portefeuille neer te leggen zodra hij weer was teruggekeerd, door de huidige gang van zaken zijn voornemen om uit te treden zal bespoedigen.

De KVP fractie heeft Landsminister F. Karner om diens grote capaciteiten volledig gesteund; nu de KVP het vertrouwen in de regering heeft opgezegd, is deze steun Landsminister Karner ontvallen. Tenslotte moet rekening gehouden worden met de mogelijkheid dat Landsminister dr Coco Arends, die mede door de KVP steun destijds bij de reorganisatieplannen in het Kabinet opgenomen werd, zijn positie zal herzien.

Of de reis van de voorzitter der Regeringsraad, mr dr M.F. da Costa Gomez naar Aruba daarmede verband houdt, is niet bekend.

ONTWERP-STATUUT AANVAARD

Willemstad. — Hedenochtend werd ten kantore van de Regeringsraad het ontwerp-statuut in stemming gebracht. Naar wij vernemen werd het delegatie aanvaard. Op de juiste forontwerp-statuut door de Antilliaanse mulering van de conclusies kunnen wij niet eerder terugkomen dan het moment, wanneer dit ter kennis is gebracht van Nederland.

DIENSTVERBAND VERLENGD

Willemstad. — Het dienstverband van ds. R. Doth van de Evangelische Broedergemeente in de Nederlandse Antillen is ingaande 1 Juli 1954 weer met één jaar verlengd in de vorm van verlof buiten bezwaar van den lande.

KRACHTIGE WINDSTOOT

Willemstad. — Gisteren om 18.56 uur werd een windstoot geregistreerd, komende van 80°. Deze windstoot had een snelheid van 33 mijl resp. 53 km.

Wit-Gele Kruis in financiele nood

Willemstad. — Gisteravond vond in de St. Tharcisiusclub de jaarvergadering plaats van het Wit Gele Kruis, waarbij dr Chr Engels als voorzitter fungeerde, aangezien de heer E. v.d. Laarschot het bed moest houden. De vergadering werd vrij goed bezocht. De secretaris van de vereniging hield een uitvoerig jaarverslag, dat hier en daar door dr Engels van toelichting werd voorzien.

De heer Strooy gaf een uiteenzetting van het werk van de Wijkverpleging en van het Tehuis voor Ouden van Dagen, alsmede de vacantie verzorging van de kinderen.

De heer Strooy merkte naar aanleiding hiervan op, dat er helaas geen uitzending van kinderen naar het Vacantiehuis Guatemala op Bonaire heeft kunnen plaats vinden i.v.m. het tekort aan geldmiddelen. De groei van de Wijkverpleging kon in het afgelopen verslagjaar als zeer bevredigend worden aangemerkt.

De heer R. van Haaren belichtte het wel en wee van het werk voor de Gebrekkige kinderen. De financiele toestand schetste hij als weinig rooskleurig. Betreurd werd dat de lening van het gouvernement niet in een schenking kon worden omgezet gezien het feit, dat er nog een belangrijke andere schuld aan de bank viel in te lossen, waarvan de rentevoet de financiele ontwikkeling in de weg stond.

Een dringend beroep werd dan ook gedaan om vooral bij de a.s. Wit Gele Kruis Week t.g.v. het 121/2 jarig bestaan dier vereniging het belangrijke werk te steunen.

Tijdens de vergadering werd de nadruk gelegd op de noodzakelijkheid van een functionaris, die zich over de zorgen van de gebouwen, welke het Wit Gele Kruis in beheer heeft, zou belasten.

Dr Engels wees nog eens op het belang van de moederschapscursus, waarvan de practijk heeft bewezen, dat deze sociale voorlichting zijn nut heeft bewezen. Geaccentueerd werd, dat vooral de jonge vrouw uit het volk deze cursus moest volgen.

De heer J. Croese, het nieuw benoemd lid, deed een beroep op het Wit Gele Kruis om de daklozen, die de laatste tijd meer en meer in verval raken, de behulpzame hand te bieden.

Naar aanleiding hiervan werd medegedeeld, dat deze week tien ouden mannelijke ouden van dagen in het nieuwe Tehuis zullen worden opgenomen, het Tehuis zelf zal op een latere dag officieel in gebruik worden genomen. Voorts werden nog enkele interessante films vertoond m.b.t. de kinderverzorging en de TBC, waarna tegen elf uur het eind kwam van deze leerzame avond vergadering.

Verjongde „Oranjestad" met scheidende kapitein

Accomodatie op KNSM-schip belangrijk verbeterd

WILLEMSTAD. — Het K.N.S.M.- passagiersschip „Oranjestad" lag Zaterdag aan de kade, kersvers verbouwd uit Nederland gekomen, en tegen 6 uur 's avonds een groep genodigden verwachtend, die vol verlangen de resultaten van de verjongenskuur in ogenschouw wilde komen nemen.

De „Oranjestad" had vroeger naast de 1e klasse een touristen-klasse en een derde klasse. Thans zijn 1e klasse en touristen-klasse samengesmolten, waardoor de beschikbare ruimte in het schip efficiënter gebruikt kan worden en een voor een betrekkelijk klein schip lastige barriere tussen de passagiers werd opgeheven. Dit bracht bovendien een prijsverlaging van de vroegere 1e klasse met zich mede.

Natuurlijk moesten tengevolge van deze invoering van het één-klasse-systeem voorzieningen getroffen worden. Deze zijn dan ook getroffen, en wel binnen het tijdsbestek van twee maanden.

Eerstens zijn de eetsalons 1e klasse en touristen-klasse samengevoegd, waardoor een ruime dinner-room ontstond, die door Cuno van den Steene met fraaie wandversieringen werd voorzien. In de met lichte lambrizering aangeklede wanden bevinden zich twee bufetten.

De oude kinderkamer achter op het bovenste dek is weggebroken waardoor ter plaatse ruimte werd gewonnen en mogelijkheid biedt tot het organiseren van spelen.

De vroegere bar van de touristenklasse werd in een heel aardig ingerichte en practische kinderkamer gemetamorphoseerd. Onder de kinderen van de „Oranjestad" zwaait als van ouds mej. van Dungen de scepter. Zij doet dit al 23 jaar. Zij heeft dus wel ervaring op het gebied van de nursery. En als zij de loftrompet over haar nieuwe „werkplaats" steekt, is dit een oordeel waaraan men waarde kan hechten. Overigens kan men als leek zelf wel zien, dat de kinderen zich hier thuis zullen voelen. Er zijn leuke rieten bankjes, en vrolijke wandschilderingen van Rie Kooyman. De kinderen kunnen ravotten op een ruim en goed afgezet dek en er is speelgoed in overvloed.

Tenslotte heeft er nog een belangrijke „verbouwing" op de „Oranjestad" plaats gevonden. De purser, de heer van Doodewaard is met zijn administratie naar elders verhuisd en in de plaats van zijn kantoor, annex slaapcabine is thans een intieme lees- en schrijfzaaltje ontstaan. Een heel goed idee. Want tot nu toe hadden de 1e klasse-passagiers slechts over één receratie-ruimte de beschikking.

Ook zijn er veranderingen in een aantal hutten aangebracht (bv. uitbreiding van twee of drie bedden.)

De totaal-indruk luidt: de „Oranjestad" is er op vooruit gegaan, het schip is door de verbouwing beslist aantrekkelijker geworden.

Alvorens met kapitein Nico van Deun aan te zitten, maakte het Zaterdagavond aanwezige gezelschap onder leiding van de heer Fabius een rondgang over het schip.

Tijdens het diner deelde de kapitein mede, dat deze tocht met het verjongde schip zijn laatste is, omdat hij na 44 jaar op zee rondgezworven te hebben, op pensioen gaat. Hij dankte de vrienden van de K.N.S.M. voor hun hartelijke belangstelling en wenste allen het beste toe voor de toekomst.

Nadien, in zeer klein gezelschap, raakte kapitein van Deun aan het vertellen over de tijd, dat hij gevaarlijk convooi-werk deed. Hij schreef over deze sensationele oorlogsjaren zelfs een boek, dat onder de titel van „Wij voeren in convooi" indertijd grote opgang maakte. De luisterenden om hem heen hingen aan zijn lippen, want de „baas" van de „Oranjestad" bleek een boeiend verteller te zijn.

Zo was het al laat, (namelijk tegen het vertrekuur van het schip) toen de laatste bezoeker na een laatste „good luck" de loopplank afkwam.

WAAR IS-IE?

Willemstad. — Door een bioscoopbezoeker was een rijwiel tegen de muur gezet nabij Cinelandia, toen de eigenaar Zaterdagavond naar „Montana Belle„ ging kijken. Door een onverlaat werd de fiets meegenomen. De recherche heeft de zaak in onderzoek.

INGESLOTEN TER ZAKE MISHANDELING

Willemstad. — Terzake mishandeling gepleegd Zondagmiddag, werd A.R.R. aangehouden en ingesloten. Hij zou zijn wettige echtgenote mishandeld hebben.

VAN HET FILMDOEK

LOS QUE NO DEBER NASER draait hedenavond in Cinelandia. Het is een Mexicaanse film, die wij onze filmliefhebbers, die een ernstig onderwerp serieus kunnen volgen, zeker, kunnen aanraden. Het behandelt het probleem van een rijk getrouwd paar waarvan de vader bij de geboorte van de eerste zoon geconfronteerd wordt met het feit, dat het kind invalide is, zijnde het gevolg van een erfziekte.

De vader wisselt het kind dan om Het verwisselde kind groeit op in gepaste omgeving, de rijke zoon in een kermisleven. Na enkele jaren echter komt het echte kind met het verwisselde in aanraking. De jongens worden de beste vrienden, vooral wanneer blijkt, dat de jongen zonder benen een wonderlijke gave bezit in het tekenen. Tegen die tijd komt ook de dokter vertellen, dat de erfelijke ziekte bedwongen is, een ander broertje zal er dus mogen bijkomen. Deze komt inderdaad, maar met een heel ander karakter dan de eerste (valse) zoon. Wij mogen onze lezers niets meer vertellen dan alleen nog, dat het onderwerp, waaraan deze film is gewijd, zeker de nodige aandacht verdient. Het gevolg van de erfziekte wordt in deze film op delicate wijze behandeld.—

GESLAAGDE GEZELLIGHEIDS-AVOND

Willemstad. — Ten bate van het Gebrekkige kind werd Zaterdagavond in de club J.P.F. een dansavond gehouden, waarbij tevens een Beauty Contest plaatsvond. De club was druk bezocht, er waren ontzagelijk veel mensen aanwezig. De Beauty-show trok aller aandacht. Er waren dan ook „bjoeties" bij, die het bekijken waard waren. In verschillende kledij poseerden de mededingers voor de jury, die uit 7 personen bestond. Deze hadden heus geen gemakkelijke taak. Tenslotte werd Mej. Taytelbaum als koningin gekozen, als haar beide hofdames Mej. Vanenburg en Mej. Amanuela. De heer Shon Cai Winkel kuste de gekozen koningin als teken dat zij de kroon verdiend had Hierna vond de prijsuitreiking plaats. Door de Fa. Palais Royal, Winkel & John Radio Sales waren enkele prijzen beschikbaar gesteld, evenals van verschillende particulieren. Het feest duurde voort tot 2 uur in de morgen. Het Wit Gele Kruis werd vertegenwoordigd door de heer R. van Haaren.

SPROOKJESTUIN

Willemstad. — De kinderfair en sprookjestuin op Villa Maria, waarover wij reeds het een en ander publiceerden, zal op Vrijdagavond 12 Maart a.s. om 7 uur worden geopend.

Mevr. Struycken zal de opening verrichten.

PROBEERDE KIND TE WURGEN

Willemstad. — Zaterdag, in de vroege morgen vervoegde zich op de Grebbelinieweg, nabij de kerk van Steenrijk, een vrouw bij een huis, waar zij de bewoonster om werk vroeg. Deze vertelde haar, dat zij geen werk voor haar had, waarop de vrouw een stuk brood wilde hebben. Terwijl de bewoonster een stuk brood voor de vrouw klaarmaakte, greep de bezoekster haar kind, oud twee jaar, bij de hals en trachtte de baby te wurgen. Toen de bewoonster dit bemerkte, snelde zij naar haar kindje, waarop de bezoekster de vlucht nam. De gehele dag en avond, evenals de Zondag, bleef de recherche de vrouw zoeken, maar zij bleef spoorloos. Het is bekend, dat de vrouw niet helemaal normaal is.

Aruba-Camel driemaal overwinnaar

(Van onze sportverslaggever).

Willemstad. — In het afgelopen weekend kon baseballminnend Curaçao getuige zijn van drie interessante ontmoetingen tussen de baseballclub Camel van Aruba en drie plaatselijke clubs.

Zaterdagmiddag wisten de Arubanen van Camel het met 14 — 2 te winnen van Bolivar. In een uiterst spannende wedstrijd bewezen de Arubanen stukken beter te zijn dan hun Curaçaose collega's, en óók Zondagmorgen moesten onze Quisqueyanen er aan geloven met een fantastische score van 11 — 5.

Baseballend Curaçao had echter zijn hoop gezet op het spel van Zondag middag, waarin Camel de kampioenen van Lucky Strike tegen zich zouden krijgen. Een uiterst spannende wedstrijd bracht aan de negende inning een 5—5 gelijkspel, waardoor het spel moest worden verlengd.

Het was de ster van het veld Ruben Philips, die voor zijn club (Camel) in de tiende inning een homerun forceerde met een man op de honk, waardoor de Arubanen thans met 7 — 5 leidden.

De jongens van Lucky Strike begingen toen de onsportive daad het spel te belemmeren, door zoveel mogelijk tijd te verliezen, waardoor dan van wege de duisternis het spel gestaakt zou moeten worden. Immers indien de tiende inning niet geheel afgemaakt zou kunnen worden, zouden de twee runs van Camel niet geldig zijn en zou de stand automatisch gelijk blijven. Umpire Paffen trad hiertegen op en gaf een waarschuwing, die de kampioenen echter in de wind sloegen. Tenslotte maakte hij een einde aan het spel en hadden de Arubanen weer een verdiende 7 — 5 overwinning in de wacht gesleept.

Ons rest nog te vermelden, dat Ruben Philips deze middag zeer goed in vorm was, hij wist zijn eigen record van 19 ponches, gevestigd in een spel tussen Pepsi-Cola en Sithoc, in 1951, te evenaren. Zoals reeds bekend zal hij binnenkort naar de Ver. Staten vertrekken voor een contract.

Gisteren geen voetbal

(Van onze sportverslaggever).

Willemstad. — Wegens het overkomen van de Arubaanse baseballclub „Camel" voor het spelen van enkele wedstrijden, moest de A-Klasse competitie gisteren onderbroken worden. Inplaats van Woensdag zal morgen echter de competitie worden voortgezet met twee wedstrijden nl. J. Curaçao — Estudiantes en Subt — Vesta.

Jong-Curaçao staat helemaal onder aan de ranglijst en zal, wil zij niet naar de B-klasse gaan. morgen moeten winnen om nog enigzins een kans te hebben hun A-klasse positie te handhaven. De tweede wedstrijd tussen Subt en Vesta zal voor de Vredenbergers waarschijnlijk op een overwinning uitlopen. Hierdoor zullen de Blauw-gelen hun eerste plaats verstevigen.

Wegens de trainingen zal Woensdag geen wedstrijd plaats vinden, nóch op Vrijdag, doch eerst op Zaterdag tussen Subt en Jong-Curaçao. De laatste A-klasse wedstrijden zullen plaats hebben op 31 Maart, terwijl op 3 en 4 April de promotie-wedstrijden gespeeld zullen worden, waar na het terrein ter beschikking zal komen van de a.s. Nablo-fair, met de bouw waarvan inmiddels een aanvang gemaakt dient te worden.

De stand der A-klasse competitie ziet er momenteel als volgt uit:

Enthousiast Hollandia maakte het RCA lastig

Een levendig enthousiast spelend Hollandia heeft R.C.A. Zaterdagavond het vuur dicht voor de schenen gelegd en ware het niet dat back Gabriel Kelly ongeveer 15 minuten in de tweede helft uit een op ongeveer 30 meter voor het Hollandiadoel genomen vrijeschop het winnende doelpunt had gescoord, Hollandia zou een kostbaar punt van de R.C.A.-ers afgesnoept hebben.

Onmiddellijk na het beginsignaal ontwikkelden de Hollandianen een zeer levendig spel, de R.C.A. defensie moest onmiddellijk optreden om erger te voorkomen. Bij R.C.A., dat met een tweetal invallers speelde, wilde het maar niet vlotten. Er werd tekort en teveel door het midden gespeeld in tegenstelling met Hollandia dat herhaaldelijk de beide vleugels aan het werk zette. Hierdoor was de R.C.A. halflinie verplicht om een defensieve houding aan te nemen. Na ongeveer een kwartier spelen kreeg Dirksz de bal goed van Helder aangegeven. Snel omspeelde hij enige tegenstanders om dan de vrijstaande rechtsbuiten Kelkboom een kans te geven. Deze bedacht zich geen ogenblik en met een prachtig diagonaal schot gaf hij de Hollandiakeeper het nakijken. (1-0 voor R.C.A.). Hollandia liet zich niet ontmoedigen en bleef het enthousiaste spel doorspelen. Kelly en M. Kelkboom bleken zeer goed op dreef en menige aanval werd door hen onderbroken.

Keeper Reyers, die enige malen wat te ver uit het doel kwam, verliet na ongeveer 25 minuten het veld na enige aanmerkingen van aanvoerder Helder te hebben ontvangen. Daar hij niet vervangen mocht worden trok rechtsbinnen Dirksz de keeperstrui aan en zo moesten de R.C.A.-ers met 10 man verder spelen. Hollandia, hierdoor haar kans ziende, zette er nog een schepje bij op. In de 34ste minuut kreeg de Hollandia middenvoor een goede kans als zowel Kelly en Kelkboom elkaar niet goed begrepen en zonder erg veel inspanning bracht Tromp de stand op gelijkevoet. 1-1. Toen de rust inging zag het er voor de R.C.Aers dan ook niet zo rooskleurig uit.

Na de hervatting moesten de R.C.Aers met 10 man blijven spelen. Dirksz bleef onder de lat en zo moesten de vier R.C.A. voorwaartsen het zonder hun rechtsbinnen doen, waardoor het aanvalspel danig was verzwakt. Door het levendige, enthousiaste spel der Hollandianen werden de rood wit blauwen steeds meer in de verdediging gedreven en enige malen zagen wij slechts Harms met Kelkboom in de voorhoede opereren. Toen een der Hollandiaspeler op ongeveer 30 meter voor het Hollandiadoel een fout maakte welke met een vrije schop werd afgestraft was het back Kelly, die met een formidabel schot de Hollandiakeeper geen kans gaf en R.C.A. de leiding gaf. 2-1. Ofschoon Hollandia met man en macht trachtte de achterstand weer in te halen, mocht hen dat niet gelukken. Steeds meer trokken de R.C.Aers zich in de verdediging terug. Dirksz bracht verschillende malen redding en toonde daarbij als keeper ook best te gebruiken te zijn, ofschoon zijn opstellen enige malen gevaarlijk was. Toen het eindsignaal klonk had R.C.A. een kleine overwinning behaald waarmede zij meer dan tevreden kan zijn.

STAND COMP. A-KLASSE

	ges.	gw.	gl.	vl.	Ptn.	v.	t.
SUBT	10	10	0	0	20	29	4
J-HOLLAND	11	9	0	2	18	30	14
SITHOC	12	9	1	2	19	30	12
VEENDAM	14	6	3	5	15	31	24
VESTA	13	4	2	7	10	15	28
ESTUDIANTES	12	3	1	8	5	17	25
J-COLOMBIA	12	0	4	8	4	11	31
J-CURACAO	10	0	1	9	1	11	36

Nog te spelen: ESTUDIANTES - VESTA 32 min.
JONG CURACAO - VESTA 45 min.
ESTUDIANTES - SITHOC 2 x 12 min.

LASALLE VERLOOR VAN ARSENAL

O'stad. — Het elftal van Lasalle, dat enige maanden geleden een eervol gelijkspel behaalde tegen R.C.A., heeft het tegen Arsenal niet kunnen redden. Ofschoon de wedstrijd weinig aan krachtsverschil te zien gaf waren de Arsenalers productiever en hierdoor hebben zij dan ook de overwinning behaald.

Reeds in de eerste 5 minuten nam Arsenal na een snelle aanval door Laclé de leiding (1-0). Lasalle kwam daarna meer opzetten en zij namen een kleine veldmeerderheid. Het gelukte de middenhalf Martilia onverwachts snel door de Arsenaldefensie te breken en na enige tegenstanders handig te zijn gepasseerd gaf hij met een gericht schot keeper Wiersma geen kans. 1-1. Hierna volgde een poos lang een gelijkopgaande strijd. Bij een der Lasalle aanvallen is het de linksbinnen, die onhoudbaar langs keeper Wiersma schoot en zo de Lasalleanen de leiding bezorgde. 2-1. Even voor het verstrijken van de eerste helft als de Lasallekeeper een ingeschoten bal heeft gevangen, snelt Laclé toe en even later zagen wij het leer in het net verdwijnen. Voorzover het door ons geconstateerd kon worden, was de bal door Laclé met de hand gespeeld. Ook uit de protesten van Lasallezijde bleek er iets aan de hand te zijn geweest vóór de bal in het doel verdween. De scheidsrechter geen overtreding geconstateerd hebbende kende dan ook het doelpunt toe. 2-2.

Na de hervatting is Arsenal het meest in de aanval geweest.

Ongeveer 20 minuten in de tweede helft bracht Poetchi Croes de stand op 3-2 terwijl Bikker er kort voor het einde 4-2 van maakte waarmede het einde kwam.

JONG ARUBA SNEUVELDE TEGEN ENTHOUSIAST ATOMIC

O'stad. — Een enthousiast spelend Atomic heeft Zaterdagmiddag onder leiding van scheidsrechter Sarro in het Wilhelminastadion een grote overwinning behaald op een zeer matig en nonchalant spelend Jong Aruba. Ofschoon de Jong Arubanen in het begin de leiding hadden genomen konden zij het niet tot meerdere doelpunten brengen.

De rust ging in met 2-1, doch na de hervatting speelden de Jong Arubanen een wel zeer matig spel. Geleidelijk voerden zij de stand tot 7-1 op. Het was na de rust dan ook slechts Atomic, dat een vrij goed spel speelde. De Jong Arubanen bleken gedurende de tweede helft al het enthousiasme verloren te hebben.

VAN DE SCHOOL SOFTBALLCOMPETITIE

Vrijdagmiddag vonden op de open basketballbaan van de Julianaschool een tweetal wedstrijden plaats voor de school basketballcompetitie. De eerste wedstrijd tussen het Julianaschool L team en het tweede team van de A.T.S. Oranjestad werd door de A.T.S. boys met 19—16 gewonnen.

De hoofdwedstrijd tussen het Julianaschool A team en het eerste team van de A.T.S. eindigde in een 26—1 overwinning voor de Julianaschool.

De week in Nederland

Feestvreugde in het rijk van prins Nillus, prins Pé en prins Amadeiro ★ Noord-Nederland en carnaval ★ Nieuwe stromingen in de studentenwereld ★ „Soos"-nieuws uit Leiden en Groningen ★ Amerikaanse vliegers op Soesterberg ★ Soldaten mogen geen strafregels meer schrijven ★ Geruchten over brand bij de B.P.M. te Pernis.

Op het ogenblik, dat u deze brief onder ogen krijgt, is het aantal onttroonde vorsten in Europa weer met een groot aantal vermeerderd. Prins Amadeiro XVII van Oeteldonk, Prins Sjaak Biskwie Waffelarius Automatorius I van Maastricht, prins Sef van Venlo, prins Nillus I van Bergen op Zoom en prins Pé van Kerkrade, die thans nog, omgeven door hun hofhouding, de scepter zwaaien over carnavalsrijkjes, waar de lach niet van de lucht is, zijn dan weer de eerzame slagers, fabrikanten, kooplieden en winkeliers, die zij vóór hun troonsbestijging waren, Hun kronen worden opgeborgen, hun statiemantels gaan naar de stomerij en Carnaval 1954 is weer ten einde.

Het was een carnaval, waar men in het Zuiden nog lang over na zal praten. Nadat in 1953, in verband met de Ramp, alle carnavalsvieringen waren afgelast, had men voor 1954 zijn beste beentje voorgezet. De meeste carnavalsverenigingen beschikten over de inkomsten van twee jaren en ook in café's en bij particulieren waren de speciale carnavals-spaarpotjes in het algemeen goed gevuld. Nadat in de loop van de week en vooral Zaterdag reeds een aantal vóór-feesten had plaats gehad, begon Zondagmiddag in de meeste steden in Brabant en Limburg de eigenlijke viering van het grote feest der zotheid.

Groepen gemaskerde en dwaas verklede mannen en vrouwen mengden zich tussen het Zondagspubliek. Kinderen, uitgedost als harlekijns, cowboys en Indianen wierpen serpentines over de hoofden van de mensen en strooiden confetti vanuit lantarenpalen. Uit alle café's en restaurants schalde muziek, opgeschoten knapen in potsierlijke uniformen en bakvissen, vermomd als boerinnen en oude vrouwtjes, dansten rond draaiorgels en door de straten trokken, toegejuicht door duizenden, de grote carnavalsoptochten met schetterende fanfarecorpsen, praalwagens vol dansende dwazen en reuzen met waterhoofden.

Sneeuw en regen, die op deze laatste dag in Februari rijkelijk vielen, vermochten de feestvreugde niet te dempen. Wie het koud had, begaf zich naar één van de talloze danszalen en verenigingslokalen, waar men van zelf warm werd van het dansen en het hossen, dat nu eenmaal onverbrekelijk aan elk groot Nederlands volksfeest, en in het bijzonder aan carnaval, verbonden schijnt.

Ten noorden van de grote rivieren merkte men uit de aard der zaak minder van carnavalsstemming. Toch hebben, evenals in voorgaande jaren het geval was, weer talrijke verenigingen geprobeerd iets van het vastenavondjolijt aan de nuchtere Noordelingen deelachtig te doen worden. De Gooise kunstenaars en forensen vierden carnaval in de grote zaal van hotel Hamdorff in Laren, die was herschapen in een rimboe, compleet met lianen, palmen en wilde dieren, die zich bij het demasqué ontpopten als bekoorlijke jongedames.

Ook elders in het Noórden werden bals masqués gehouden — men zou haast zeggen in iets groter getale dan voorgaande jaren. Maar toch is het, of de Noord-Nederlander het vermogen om in eigen omgeving een echt, onvervalst carnavalsfeest te vieren, mist. Hoe genoeglijk ook, het blijft altijd een wat stijf en soms ook wat gekunsteld geheel, dat de verve en de uitgelátenheid van de zuidelijke vastenavondviering mist.

Uittocht naar het Zuiden

Vele Noordelingen schijnen dit te voelen en trekken dan ook, per auto of per trein, in de carnavalsdagen naar Brabant of Limburg. Daar gaan zij, als éénling of als klein groepje, verloren in het bonte en woelige geheel. Ook dan is het nog mogelijk, dat een onuitroeibaar, historisch gegroeid gevoel van reserve hen verhindert gehéél in de feeststemming op te gaan, maar zij zien dan althans, hoe carnaval gevierd kàn worden.

Terwijl wij deze brief schrijven, is het grote feest der zotheid nog in volle gang. Maar reeds wankelen de tronen van de carnavalsprinsen. De leden van hun hofhouding kunnen zich niet meer verstaanbaar maken, omdat hun kelen volkomen hees geschreeuwd zijn en van de meeste carnavalsspaarpotjes is de bodem in het zicht. Nog klinkt overal de muziek en trekken gemaskerde stoeten door de straten van Maastricht, Roermond, Bergen op Zoom en Den Bosch (dat in deze dagen Oeteldonk heet). Morgen echter is de pret voorbij. Dan keert, na de ontnuchtering, de ernst des levens terug. De maskers en feestneuzen verdwijnen in kast of vuilnisbak en de zorg van alledag neemt de plaats in van jolijt en uitbundigheid.

Slechts één groep mensen is er, waar vrolijkheid en jool, zij het ook met zekere onderbrekingen en telkens afgewisseld door perioden van ingespannen arbeid, het hele jaar door heerst, zonder dat iemand daar ernstig bezwaar tegen maakt, en dat is die der studenten. De studentenmaatschappij heeft nu eenmaal haar eigen wetten en haar eigen gewoonten, en feesten en feestjes, ontgroeningen en kroegjool nemen daarbij een belangrijke plaats in.

Er is een tijd geweest, waarin het leek of het studentenleven zou verstarren. De oude studentencorpsen trokken nog slechts een gering deel van de studerende jeugd tot zich, omdat alleen jongelui met een zeer hoog maandgeld zich in deze verenigingen konden handhaven. De overige studenten bezochten, meer of minder trouw, hun colleges, maar moesten het zonder de gezellige uren op de „soos", zonder „kroegjool", feesten en diësvieringen stellen.

En toch vormt — daarover zijn alle deskundigen het eens — juist deze „franje" van het studentenleven een hoogst belangrijk onderdeel van de universitaire opleiding. „Wat op de colleges verteld wordt, kan een mens voor een belangrijk deel ook uit boeken en dictaten leren", zo drukte een hooggeleerde, zelf oud-corps-student, het eens uit, „maar de vormende waarde van het studenten-verenigingsleven is door niets te vervangen."

Carnavalsvreugde in Maastricht.

Studenten en burgerij.

Gelukkig is er de laatste tientallen jaren, en vooral sinds de oorlog, een streven merkbaar om een zo groot mogelijk aantal studenten, en vooral ook degenen, die het met een magere toelage moeten stellen, in te schakelen in het verenigingsleven. De cropsen werden, uitzonderingen daargelaten, democratischer en minder exclusief. Tussen de oude corpsen en andere, bescheidener opgezette, studentenverenigingen, groeide een steeds nauwer wordende samenwerking. Het gevolg was, dat niet alleen het studentenleven nieuwe impulsen kreeg, maar ook, dat de studentenwereld en de gewone maatschappij elkaar beter gingen verdragen en meer waardering voor elkaar kregen, dan tot nu toe het geval was.

Duidelijk is dit laatste gebleken bij de opening van de nieuwe studentensociëteit „Mutua Fides" op de historische Grote Markt in Groningen die deze week op feestelijke wijze plaats had. Nadat in 1945 de oude soos door het oorlogsgeweld was vernield, is met financiële hulp van oud-studenten, overheidsinstanties en de Groninger burgerij, een prachtig nieuw gebouw tot stand gekomen. Typisch voor de nieuwe geest in de studentenwereld is, dat dit gebouw niet alleen lokaliteiten bezit voor de sociëtietsvereniging „Mutua Fides", maar ook ruimten, waar andere studentenverenigingen gebruik van kunnen maken, zodat het een centrum zal worden voor het hele Groninger studentenleven. Of, zoals ihr. mr. Tjarda van Starkenborgh Stachouwer, de oud-commissaris van de Koningin in Groningen het in zijn openingsrede uitdrukte: „een kweekplaats van de beste krachten van de maatschappij".

Nog een tweede studenten-sociëteit deed deze week van zich spreken. In de drukke Breedestraat, de hoofdstraat van Leiden, staat sinds mensenheugenis het gebouw van de studentensociëteit „Minerva", kenbaar aan zijn hoge stoep met twee statige trappen. Eerste-jaars-studenten hebben met bevend hart de treden van deze stoep beklommen. „Groenen" en „aanvallers" van andere studentencorpsen zijn er na verwoede gevechten afgegooid. Waardige rechters, bekende doctoren en geleerde professoren hebben er, als oudejaars-studenten, een biertje gedronken en naar de Leidse meisjes gewuifd. Thans gaat deze historische stoep verdwijnen. Sinds lang vormt zij een obstakel voor het verkeer, maar dank zij het verzet van studenten en oud-studenten heeft zij tot nu toe haar bestaan weten te rekken. Het gemeentebestuur van Leiden meent echter dat het nu niet langer gaat en als de gemeenteraad er zich accoord mee verklaart — wat vrijwel zeker is — wordt „Minerva" ontdaan van zijn stoep. Een maatregel, waarvan iedereen de noodzaak inziet. Maar vooral voor de reünisten, die bij universitaire jubilea naar Leiden plegen te pelgrimeren zal, de „soos" zonder stoep, niet meer zijn, wat zij was.

Nederlands defensie

Natuurlijk heeft deze week nog ander nieuws opgeleverd dan carnavalsvieringen en gebeurtenissen in de studentenwereld. Minister Staf, de landbouwdeskundige, die nu al weer verscheidene jaren het ministerie van defensie met vaste hand beheert, keerde uit de Verenigde Staten terug met de mededeling dat op Soesterberg een volledig squadron gevechtsvliegtuigen van de Amerikaanse luchtmacht gestationneerd zal worden. Voorts zal Amerika zijn leveranties van wapens bestemd voor de vijf divisies die Nederland in het kader van het Noord-Atlantisch Verdrag wil opstellen, voortzetten, terwijl de opleiding van Nederlandse piloten in de Verenigde Staten nog enige tijd voortgezet zal worden.

Kort vóór de minister deze verklaring aflegde had de chef van de generale staf, generaal Hasselman, een order uitgevaardigd op een heel ander gebied. De generaal, wien een goede discipline in het leger blijkens zijn orders van de laatste tijd zeer ter harte gaat heeft thans bepaald, dat soldaten die een vergrijp tegen de voorschriften begaan, niet meer gestraft mogen worden met het schrijven van strafregels, zoals de laatste tijd herhaaldelijk schijnt voor te komen. Soldaten zijn geen schooljongens, aldus de chef van de generale staf, maar mannen en als zij gestraft moeten worden, bieden de officiële reglementen daartoe voldoende mogelijkheden.

Pernis tenslotte werd opgeschrikt door een grote brand in een aantal tanks op de terreinen van de raffinaderij van de B.P.M. De Rotterdamse brandweer rukte met groot materiaal uit, een vloot van sleepboten spoedde zich naar de eerste petroleumhaven om tankers, die gevaar liepen te verhalen maar het publiek kon het fantastische schouwspel alleen uit de verte volgen daar de terreinen van de B.P.M. hermetisch van de buitenwereld zijn afgesloten. Enkele bladen achtten het niet uitgesloten, dat er sabotage in het spel zou zijn. Het is de eerste grote brand, die sinds jaren in de reusachtige „petroleumstad" aan de Nieuwe Maas heeft gewoed. En hopelijk ook de laatste!

ARUBA

Nel Harms verlaat Aruba

Zaterdagavond werd na de wedstrijd in het Wilhelminastadion tussen R.C.A. en Hollandia in het R.C.A. sportcentrum door de R.C.A. familie afscheid genomen van een van haar actieve leden en wel Nel HARMS, die Woensdag a.s. naar de U.S.A. zal vertrekken.

Zoals reeds enige weken werd vermeld, zal Harms in de U.S.A. als baseballer gaan spelen en wel voor de Washington Farm Club in het team Charlotte South Carolina, een ploeg die speelt in de South Athlantic Class A League.

Niet slechts de vereniging R.C.A. zal een harer beste leden gaan verliezen maar de gehele Arubaanse sportgemeenschap verliest aan Harms een harer beste sportlieden. Nel Harms maakte vele malen deel uit van het Arubaanse voetbalelftal, voorts was hij een van Aruba's beste baseballers en bij de internationale baseballfestijnen waar Aruba aanwezig was, is Harms steeds een van de beste krachten van het Arubaanse baseballteam geweest.

Geen wonder dan ook dat sportminnend Aruba Harms met lede ogen ziet vertrekken.

REY DE COPAS WON VAN R.C.A. TEAM

De Zondagmorgen in het R.A.C. sportcentrum gespeelde softballwedstrijd tussen een team van Rey de Copas en R.C.A. werd na een aardige wedstrijd gewonnen door eerstgenoemde met 8—5.

's Gravenhage. — Ter gelegenheid van het 150-jarig bestaan van de staat Tasmanie zal het fregat „Van Kinsbergen" van 22 tot 29 Maart een bezoek brengen aan Hobart.

Ankara. — Het Turkse parlement heeft met 266 tegen 17 stemmen besloten de exploitatie van Turkse oliebronnen door buitenlandse ondernemingen toe te staan.

Nederland won met 1-0 van de Engelse amateurs

Rotterdam. — In het Feyenoordstadion versloeg (voor 65.000 toeschouwers) Nederland een Engelse amateurploeg met 1—0 (rust: 0—0). Het veld was zacht wegens aanhoudende regens.

In de eerste helft waren de Nederlanders iets sterker in het veld, maar het schieten was slecht en bovendien was de Engelse goalkeeper Brown in topvorm, hetgeen bleek uit talrijke prachtige saves. De Engelsen ondernamen vele aanvallen, maar midvoor Lewis kon de stoere en geroutineerde spil Terlouw niet passeren, terwijl rechtsbinnen Groves, die schitterend solospel demonstreerde, evenmin capabel was de stugge Nederlandse defensie te doorbreken.

In de tweede helft ondernamen de Nederlanders talrijke offensieven, hetgeen niet verhinderde, dat de Engelse halflijn na een kwartier bezit nam van het middenveld. Maar wederom bleek Terlouw een onoverkomelijk struikelblok voor Lewis en Groves. In het laatste kwartier oefende de Nederlanders zware druk uit en kreeg de Engelse defensie het hard te verduren. Brown stopte vele harde en zuivere schoten, doch maakte twee minuten voor het einde zijn enige fout van de wedstrijd, toen hij de bal niet klemvast greep en kwijt raakte, waarop linksbinnen Bennaars voor het winnende Nederlandse doelpunt zorgde.

De wedstrijd stond niet op hoog peil. De Nederlandsespil, Terlouw was de ster van het veld.

UITSLAGEN K.N.V.B.

's Gravenhage. — De uitslagen van de heden gehouden voetbalwedstrijdden der eerste klasse K.N.V.B. luiden:

Afdeling C: Bleyerheide — V.H.H. 0-0;
Longa — N.A.C. 0-1.
D: Limburgia — Juliana 2-0.

De andere wedstrijden werden afgelast.

Geslaagde Polo-ontmoeting in het Rif-zwembad

Willemstad. — De gisteren gehouden polowedstrijden in het Rifzwembad, waarbij ongeveer 200 belangstellenden aanwezig waren, mochten een geslaagd geheel genoemd worden. Jammer was, dat het eerste 7-tal van Asiento niet compleet opkwam, waardoor de laatste wedstrijd een ontmoeting werd van Robben 1 tegen een combinatie van Asiento 1 en Robbenspelers.

De eerste wedstrijd, die wij te zien kregen, werd gespeeld door Robben II tegen het jeugdteam van Asiento, waarvan de eerste helft het spannendste was. Al spoedig nam Robben II de eerste goal voor zijn rekening, maar toen de Asiento jongeren hun tegenaanval direct klaar hadden, die door Robben in de eerste helft netjes opgevangen werd, was er na de rust voor de gastheren niet veel meer te bereiken en werd deze wedstrijd met 4—1 door Asiento gewonnen.

De dames wedstrijd, waarin wij voor de Robben-dames Mevr. H. Boomstra-Termeulen prachtige safes voor de gastdames zagen verrichten, eindigde in een 5—1 overwinning voor de Robben-dames.

Hierna demonstreerde de heer W. Kettler enige sprongen, die bij het publiek in de smaak vielen, gezien het applaus, dat hem ten beurt viel.

Tot slot van deze sportieve polo-ochtend de wedstrijd tussen Robben 1 en een 7-tal van Asiento 1 en Robben, welke door Asiento werd verloren met 6—1, maar voor de Robben geen grote overwinning te noemen valt, gezien de afwezigheid van Asiento's beste spelers.

Deze waterpolo-ontmoeting, die door de Robben georganiseerd werd, ter gelegenheid van het vertrek van haar voorzitter, de heer W. Rekers, eindigde met afscheidswoorden van de huidige Robben-voorzitter, de heer C. de Groot, de voorzitter van de Ned.-Ant. Zwembond, de heer J. Visser en tot slot de heer P. Thijssen, die namens Asiento, de heer Rekers een hartelijk woord van dank deed toekomen, voor de prettige sportieve samenwerking, die er steeds tussen de beide clubs is en zal blijven.

New York. — Paddy Demarco won het wereldkampioenschap lichtgewicht boksen door in vijtien ronden de titelhouder Jimmy Carter op punten te slaan.

SURINAME

V.H.P. voorkwam regeringscrisis

Paramaribo (A.N.P.). — De Verenigde Hindostaanse Partij, die zes van de 21 zetels in de Staten bezet, week woensdag, de 24ste Februari jl. van haar principieel standpunt om tegen de begroting te stemmen af, teneinde geen crisis te veroorzaken, aangezien er maar twaalf leden aanwezig waren bij de stemming over de begroting van landbouw, visserij en veeteelt. Fractievoorzitter Jaggernath Lachmon trok de lijn echter door om op symbolische wijze de houding van zijn fractie te continueren en stemde tegen. De begroting werd met 11-1 aangenomen.

Statenvoorzitter H. Bergen bracht, voordat hij de vergadering sloot, dank uit aan de V.H.P. voor het feit, dat ze haar standpunt had losgelaten om niet nodeloos een crisis te veroorzaken.

MINISTER ENSBERG BEDANKT

Paramaribo. — De afdeling Coronie der N.P.S., ontevreden over de gang van zaken in de partij, meer speciaal in de afdeling Paramaribo, heeft minister E. Ensberg aangezocht het voorzitterschap der partij op zich te nemen. Zij heeft daarbij aangedrongen op vrijwel onmiddellijk antwoord, aangezien zij met de meeste spoed wilde weten, hoe de kans staat.

Minister Ensberg heeft het aanzoek in beraad genomen en zijn antwoord op korte termijn gegeven. Het luidde, dat hij, hoezeer uit het aanzoek ook vertrouwen blijkt, moeilijk op het aanzoek kan ingaan.

Industrialisatie in Suriname

Paramaribo. — De minister van economische zaken heeft de Staten een nota gezonden over industrialisatie. De nota wijst erop, dat er ruimte is voor kleine en middelgrote bedrijven, die in Suriname te verkrijgen grondstoffen moeten verwerken tot producten, die een redelijke afzet in eigen land moeten vinden, terwijl zelfs in enkele gevallen export mogelijk zal zijn. Er zijn vele noodzakelijke goederen, die ingevoerd worden, doch hier zelf gemaakt kunnen worden.

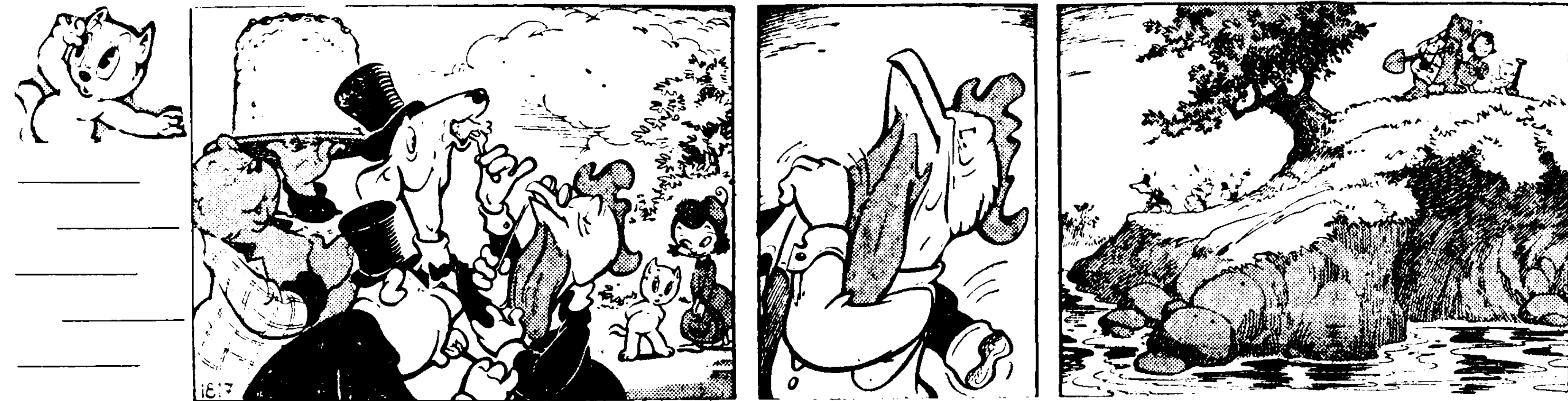
De nota wijst op een moderne distilleerderij, die binnenkort te Marienburg af komt, een bierbrouwerij, die nu mogelijk gemaakt is, een fabriek voor ruwe keramische producten, het verwerken van cassave tot het halffabrikaat gaplek, een eenvoudige fabriek voor vruchtenjam.

De overheid zal moeten overwegen de industrialisatie voorlopig in bovenbedoelde richting als een taakstelling te aanvaarden.

Surinaamse beleggers moeten ertoe gebracht worden in het risico-dragend kapitaal deel te nemen, waarbij de overheid garantie zou kunnen geven van een zekere rente en behoud van kapitaal onder bepaalde omstandigheden. Nauwe samenwerking ware gewenst met het opgerichte Bureau voor Technische Samenwerking.

Tom Poes en de wens werkster

1705

De markies staarde verbluft naar de taart, die een heerlijke geur verspreidde en keek toen wat onzeker naar zijn secondanten. Die waren, samen met Tom Poes en de werkster Wijmpje aan het proeven en het was duidelijk, dat ze dat niet met tegenzin deden. De heer Clevelaer van Guytinge veegde tenslotte de mond af, trok zijn gelaat in een ernstige plooi en sprak: „Jammer, héél jammer! De eerlijkheid gebiedt toe te geven, dat het baksel van de heer eh... Bommel beter is dan dat van onze geëerde vriend Cantecler. Het heeft iets meer van dat tere...... eh...... dat niet te beschrijvene..."

„Genoeg!" zei de markies kort. „Het blijkt dus, dat de heer Bommel een betere kok is dan ik. Goed! Het zij zo! Ik stel voor om over te gaan tot de tweede opgave.

„Juist! zei heer Ollie trots. „De tweede opgave! Laten we voortmaken. Wat komt er nu?"

„Wel", hernam de Heer van Guytinge, „de tweede proef behelst het droogleggen van de beide rivierarmen, die U hier ziet. U neemt de linkerkarm; de markies de rechter. Wie van U beiden het eerste klaar is heeft gewonnen!"

Heer Bommel's monter gelaat versomberde. „Een rivierarm droogleggen!" mompelde hij, terwijl hij zorgelijk naar de linkeroever sjokte. „Dat is geen kleinigheid! Zolang het over koken en andere fijne kunsten gaat sta ik mijn mannetje, als jullie begrijpen, wat ik bedoel. Maar dit is me te zwaar. Dit heeft mijn vader me niet geleerd!"

‚Kom," zei de werkster Wijmpje bemoedigend. „Ik kan wel een handje helpen, meneer! Ik ben niet flauw hoor! Niet alleen de fijne was, zeg ik altijd, maar evengoed het ruwe werk!"

„Ach kom!" gromde Heer Ollie, het kolkende water bestarend. „Dit is niets voor een vrouw. Dit is een opgave voor een Heer. Hoewel ik er geen gat in zie!"

MACHTIGER DAN DE STERREN

AVONTURENVERHAAL

door E. J. RATH

41)

'n Beer van 'n storm! Een van de vaten sloeg overboord.... wég, naar de haaien. Dat was de schuld van die stomme Kolmeyer, ik heb 'm op zijn kop gegeven.... en flink ook. Ik kan iedereen op zijn kop geven, alle mensen in de wijde wereld, ik ben de baas."

Ames keek tersluiks naar Jessica.

Carragher's gedachten waren nog steeds verward. Hij sprak, alsof hij ijlde. Ze slenterden weg en lieten de kapitein alleen, met zijn kostbare praaischat stijf tegen zich aan gedrukt.

„Hij zal straks wel bij zijn positieven komen...." meende Ames. „Wat mij aangaat, ik heb hem liever zó dan anders."

„Vind je het niet naar om hem zo verward te horen praten?" vroeg ze met een huivering. „Denk je eens in, Ross.... Acht dagen in zo'n kleine, open sloep, met die verschrikkelijke storm en dan zonder water."

„Hij is een waaghals én een schurk. Maar een lafaard is hij niet, Jessica. Je moet dat joggie alleen een beetje strak houden, weet je?"

„Maar wat zullen we met hem doen.... met hem en met de andere twee? Ik ben heus een beetje bang, Ross."

„Kom, wees wijzer.... Wij hebben alle wapens en vandaag hebben ze al heel weinig in te brengen. Morgen zal de schoener toch wel komen. Eigelijk is het een bof, dat we hen op visite kregen. Ze hebben vlees en andere levensmiddelen en wij hebben hebben water. Zo zijn we immers alle vijf gered. Ik voor mij geloof niet, dat Carragher kwaad in de zin heeft. Hij heeft zijn paarlen en hij wil ze zo gauw mogelijk naar Frisco brengen. We kunnen het hem, als we dat willen, net zo goed lastig maken als hij ons, waar of niet?"

Jessica keek naar hem op en glimlachte.

Tegen de middag reikten ze de drie bezoekers opnieuw water uit en gaven hun ieder 'n portie eten. En opnieuw klom Ross tegen de rotsen omhoog om een beter uitzicht te hebben. Jessica wou niet alleen bij Carragher blijven en ging met hem mee.

Er viel geen zeil of rookpluim te bekennen en in min of meer gedrukte stemming ondernamen ze de terugtocht.

Ames stelde zich voor, hoe deze nieuwe nacht op Kismet zou kunnen zijn, en peinsde er over, hoe ze zich het best konden beveiligen tegen mogelijke vijandelijkheden van Carragher en zijn kornuiten.

Hij sprak er over met Jessica en ze besloten, dat ze om beurten de wacht zouden houden.

„Kom, laten we nog eens 'n visite afleggen bij de oude baas," stelde Ames voor, na een lange poos van stille overpeinzingen, waarin ze de avond al nader en nader zagen komen.

Ze staken over naar de plek, waar de kapitein van de Miriam zijn paarloogst aan het bestreelogen was.

„Carragher," stak Ross meteen van wal, „mevrouw Thorne en ik willen nu toch wel eens weten, hoe het er eigenlijk mee staat. Zal er vrede tussen ons zijn of oorlog?"

De gezagvoerder keek naar hem op en zijn ogen waren reeds minder woest en bloed-doorlopen.

„Hmmm.... wat bedoel je met oorlog en met vrede?"

„Dat is nogal eenvoudig. De schoener zal spoedig hier zijn en dan gaan we met ons allen naar Frisco. Je kunt in alle kalmte meegaan of je kunt meegaan als gevangene. Dat is verstaanbare taal, niet? Met je gemene bedriegerijen heb je je certificaat van stuurman en gezagvoerder verloren, dat weet je drommels goed. Maar mevrouw Thorne is veel te goed voor je.... ze wil aan de zaak geen ruchtbaarheid geven, ze wil alles vergeten en vergeven, als je je van nu af behoorlijk gedraagt. Neem dit van me aan: het beste wat je doen kunt, dat is „ja" zeggen en „dank-u-wel". Als je dat niet verkiest te doen, zul je de terugtocht naar San Francisco in je hut moeten maken, veilig achter slot en grendel."

„Maar het was dan toch maar muiterij, wat jullie hebben uitgehaald," hield Carragher koppig vol.

„O ja?" vroeg Ames droogjes. „Nou, misschien denkt de rechtbank daar anders over, mijnheer.... Wil je de zaak voor het gerecht gooien? Het is ons best, hoor."

Carragher zweeg een ogenblik. Zijn gedachten waren weer helder en hij kreeg zijn aangeboren sluwheid terug. Zijn hebzucht was bevredigd.... hij had de paarlen. Wat viel er verder nog te doen? Hij verlangde er net zo hard naar om thuis te komen als zij.

En instinctief huiverde hij terug voor zaakjes, waar rechters en rechtbanken aan te pas kwamen.

„Wie stuurt de schoener op de thuisreis?" vroeg hij geslepen.

Ames wierp een snelle blik op Jessica en antwoordde op zijn eigen gezag:

„Jij kunt het commando weer voeren.... ten minste als je niet weer aan het knoeien gaat. En denk er om dat ik je op je vingers kijk. Je hoeft me nergens naar te vragen, waar de bemanning bij is, maar je kunt er op rekenen, dat ik je precies naga. En ik kan, als ik dat wil, „grote parade" spelen, want ik heb alle vuurwapenen. Voor de schijn kun je je prestige ophouden tegenover de matrozen, maar ons kun je geen rad meer voor ogen draaien."

Carragher nam de zaak een ogenblik in overweging. Pech en tegenslag op zee waren toch nog wenselijker dan rechters en rechtbanken aan de wal. Hij kwam overeind en keek het paar dat tegenover hem stond, eens aan.

„Mevrouw Thorne," begon hij, „ik wil dan wel zeggen, dat we nou quitte zijn. Ik heb geprobeerd om u een loer te draaien.... dat geef ik toe. Jullie waren me de baas.... hmmm... nou, dat geef ik ook toe. Ik voor mij, ik voel geen wrok tegenover jullie.... enne.... ik hoop, dat u het niet tegenover mij doet. Wat jullie meegemaakt hebben, weet ik niet.... het ziet er uit naar hoog water in de hel... nou, met ons was het laag water, maar ook in 'n hel, da's vast! Laten we mekaar de hand geven, mevrouw Thorne, en goeie vrienden worden."

Jessica keek hem een ogenblik onderzoekend aan en stak hem toen resoluut de hand toe.

„Wilt u me daar uw woord op geven, kapitein Carragher?"

Er kwam een uitdrukking op Carragher's gezicht, die verdacht veel van verlegenheid had.

„Ikke.... ikke denk niet, dat u nog veel van mijn woord verwacht," zei hij langzaam. „Maar als u het aannemen wilt.... was ik wel 'n lummel als ik het niet gaf."

Ze schudden elkaar plechtig de hand, toen lieten Jessica en Ames hem opnieuw aan zijn lot over.

„Wat denk je er van, Ross? vroeg ze, toen ze ver genoeg van hem af waren.

„Ik geloof niet, dat we van hem nog kwaad te verwachten hebben," meende Ames. „Niet omdat ik een sou geef voor zijn woord, maar omdat het in zijn eigen voordeel is om zich zo kalm mogelijk te houden. Er zal op hem gelet worden en drommels goed ook."

De nacht viel.... en nóg geen spoor van de Miriam.

Ondanks de wapenstilstand, die ze met Carragher gesloten hadden, bleef Ames op zijn hoede. Hij stuurde de kapitein naar de andere kant van de rotswal, waar Diggs en de matroos nog steeds waren, en hield alle wapenen onder zijn beheer.

Hij hing aan de recht opstaande riem een brandende scheepslantaarn, die ze in Carragher's sloep gevonden hadden.

Daarna voegde hij zich weer bij Jessica, die achter was gebleven op het strand, de geladen buks vlak naast zich op 't zand.

Ze stelden samen de uren van de wacht vast.

„Ik kan er niets aan doen, Ross.... ik wou maar, dat we weer alleen waren. Ik vind al die voorzorgsmaatregelen zo beangstigend," zei ze zacht.

„Ja, meisje.... dat willen we allebei wel. Maar weet je, het zal nu wel gauw gedaan zijn met de narigheid. En vergeet niet, dat we nu straks Redbird niet hoeven aan te doen. Dat scheelt ons ook weer."

Hoe lang hij geslapen had, wist Ames niet, maar het was een stevige, kleine hand, die hem wakker maakte door hem bij de schouder heen en weer te schudden.

„Een licht in zicht! Ross.... word toch wakker!" riep Jessica opgewonden.

Hij sprong overeind en tuurde in het duister.

Het was geen gezichtsbedrog geweest, er wás een licht op zee.

En terwijl ze er naar stonden te kijken, kwam een tweede in zicht, een klein, groen stipje. Ze luisterden scherp en hoorden het zoemend geluid van een motor, even later het lawaai van een ketting, die in zee rinkelde. En eindelijk.... eindelijk.... het geplas van riemen in het water.

Ames sloeg de arm om haar schouder.

„Nu zijn we dan aan het einde van ons groot avontuur gekomen, klein meisje."

„Aan het begin.... aan het begin Ross," riep ze met een diepe, juichende klank in haar stem. „O, Ross, denk eens aan het geluk, dat we nu tegemoet gaan."

„Zul je nooit spijt hebben, Jessica? Zul je er nooit berouw van hebben? Ik ben maar 'n ruwe kerel.... een doodgewone vent, zie je."

Ze kuste hem.

„O, jongen.... jongen, wat begrijp je er nog weinig van. Maar het is allemaal ook zo gauw gegaan. Ik zal je leren hoe een sterrenkundige in een gewoon mens kan veranderen, Ross."

Arm in arm stonden ze te wachten aan de rand van het strand, tot het riemgeplas en de donkere schaduw al dichter en dichter bij gekomen waren.

Het „hallo daar!" van Ames werd van het water beantwoord.

„Mijnheer Ames.... den hemel zij dank!" Het was de bewogen stem van Jensen.

En daar had je Sally: „Hallo, Ross! Hallo, professor!"

Nauwelijks schuurde de kiel over het zand of ze was al van de voorsteven gesprongen en vloog regelrecht in de armen van haar professor.

Jensen greep zwijgend Ames' hand en hief de lantaarn op tot boven zijn gezicht.

Plotseling maakte Sally zich los uit Jessica's armen en keek onderzoekend naar haar op. Bij het vage, onzekere licht van de scheepslantaarn zochten haar ogen die van Ross.

„Zijn jullie.... zijn jullie...."

„Ja, Sally!" knikte Jessica.

Het assistentje vloog van Jessica naar Ames en weer terug naar de professor. Ze wist van louter blijdschap niet, wat ze doen zou.

„Hoera.... hoera!" jubelde ze verrukt. „O nee, zeg, lui.... is het niet net alsof de wereld nu een beetje beter op haar pootjes staat?"

Ames en Jessica werden het eerst naar de schoener terruggebracht. Even later volgden Carragher en zijn mannen.

Jessica vloog op 'n holletje naar haar hut en toen ze een half uur later opnieuw verscheen, had ze een verandering ondergaan, waaraan de zenuwachtige en dolgelukkige Rosie Farley hard meegewerkt had.

Ames en Peebles stonden tegenover elkander, toen ze met Sally de salonkajuit binnentrad. Ze bleef staan op de drempel en brak haar gesprek af.

„En dat is nu alles wat ik u te vertellen had.... ze is nu met mij verloofd en niet met u."

„Maar, mijnheer.... ik.... ik...."

„Het spijt me voor u, maar ik kan niet anders doen dan mijn woorden herhalen."

De verstekeling, stoffig, zonder jas.... ongeschoren en blootshoofds, maar met de houding van een prins zo recht en vorstelijk, glimlachte fijntjes, terwijl hij in de brilleglazen van de lezentovenaar keek.

„En.... u wilt me werkelijk wijsmaken, dat ze haar beroep als sterrenkundige opgeeft, dat ze van plan is om nooit...."

Peebles zag plotseling Jessica in de geopende deur staan en kwam haastig op haar af.

„O, professor, ik ben zo gelukkig dat ik u gezond en wel terugzie. En heeft u nog wat kunnen uitvoeren? Zijn uw resultaten nogal bevredigend? Ik heb op het schip heus heel belangrijk werk kunnen doen. We hadden een prachtige kijk op de eclips. U interesseert zich er natuurlijk vreselijk voor. Laten we onze resultaten dadelijk gaan vergelijken."

Jessica glimlachte en schudde het hoofd.

„Maar wilt u me dan vertellen, dat hier mijnheer Ames heus de waarheid gesproken heeft? Dat u uw beroep.... uw carrière.... uw gehele toekomst opgeeft om met hem te trouwen?"

Ze knikte rustig en vriendelijk.

„Ja, dan hoeven we natuurlijk niet verder te praten," zei het kleine professortje verongelijkt. „Als de zaken er zo voorstaan, zou het voor geen van ons beiden voordeel betekenen om onze samenwerking voort te zetten."

Ames viel hem plompverloren in de rede.

„Ik zeg u, dat mevrouw Thorne en ik verloofd zijn en daarmee basta," verklaarde hij hooghartig, terwijl zijn staalblauwe ogen dwars door Peebles' planeten-zieltje heen zagen.

„Natuurlijk.... zeker.... zeker," zei Peebles haastig. „Ik ben het geheel met u eens.... maar eh.... ik.... ikke...."

Jessica legde de hand op Ames' mouw. „Niet driftig worden, Ross," fluisterde ze zacht.

„Denk je soms dat ik hem de kans zal geven om net te doen alsof hij jóú laat lopen?" vroeg hij.

En Jessica bloosde hevig, toen hij haar kuste.

De expeditie staarde.... stomverbaasd!

Alleen Sally schreide tranen van vreugde tegen Steven Cady's jasje.

Tom Carragher's hese stem maakte het tableau tot tableau vivant.

Jessica en Ames wendden verwonderd het hoofd naar de kapitein.

Onhandig stapte hij naar voren van zijn plaats bij de deur. Hij frommelde uit zijn overhemd het canvaszakje te voorschijn en grabbelde er in met zijn grove, verweerde vingers.

„Ik snap nou wel, dat het zaakje in orde is, mevrouw!" gromde hij. „Ik geloof heus, dat ik er ook nog aan meegewerkt heb, als het er op aankomt. In ieder geval, mevrouw Thorne, ik hoop, dat u dit van me wilt aannemen als huwelijkscadeau."

Met een plechtig gebaar overhandigde hij haar een grote, zacht glanzende, rose parel.

Het geluid van een gong!

Dit keer mocht Jasper's kunstvolle arbeid niet verloochend worden.

Sally lichtte haar hoofd op van Steven's jas.

„Daar gaat de gong voor jullie," waarschuwde ze. „En als jullie gegeten hebben en er geen stukje meer over is van Jasper's grote, ronde appeltaart, dan vertellen jullie ons alles.... maar precies, hoor! Niets vergeten of overslaan. Alles!"

Ames glimlachte en keek Jessica zielsgelukkig aan.

„Dan denk ik, dat jij het zult moeten doen, meisje," zei hij. „Ik weet zeker, dat ik zal gaan stotteren."

EINDE.